

Syntheseconclusie (conclusie 2) in Hoger hoger beroep op tegenspraak (na cassatieterugwijzing Gent > Antwerpen, wegens niet behandeling conclusie door advocaat Mr. Hubert Dufait opgesteld: zie Deel 4 indien u enkel dat wil bekijken op basis van het arrest van cassatie te Brussel)

Voor:

De Heer VAN BELLE Jean Marc, zelfstandige informaticus/boekhouder/
gerechtsdeskundige, NN 650626.043.02 officieel al sinds 2018 effectief
wonende te Ulitsa Dimiter Kalyashki 3, 2530 Bagrentsi, Bulgarije
Appellant, eventueel geïntimeerde op incidenteel hoger beroep

Tegen:

Mevrouw LANGEDOCK Veerle, loontrekkende, NN 660620.196.50 wonende te
Gullegemstraat 38, 8560 WEVELGEM, België
Geïntimeerde (appellant op incidenteel beroep, vlgs eerste conclusie dd 08/01/2024)

HOF VAN BEROEP, ANTWERPEN,
Sectie burgerlijk Kamer F1E3 (zaal 2M Kamer 9)
Rolnummer: 2023/FA/531
Syntheseconclusie 2 appellant voor 07/03/2023
Pleitdatum: 08/10/2024 (om 14:00 h)

Omwille van de psychologische betichtingen al 20 jaren en de opmerkingen omtrent rechtsbekwaamheid, narcisme, krankzinnigheid, onkunde die maar blijven aanslepen sinds de initiële dagvaarding, en telkenmale tegengesproken op elk niveau in een rustige verdediging zonder enige tegenaanval op elk niveau (twee beschikkingen; twee zaken ten gronde; meerdere beroepen; meerdere correctionele aanvallen; cassatie en nu huidige eenvoudige cijferprocedure waarin opnieuw gepoogd werd om elke tegenspraak uit te schakelen), wordt deze syntheseconclusie opgesplitst in vier delen.

Deel 1: Deze indeling alsook kerntabellen en kern van de zaak omtrent vereffening en verdeling.

Deel 2: Uitgebreide repliek op psychologische zware betichtingen in de opnieuw tweede conclusie, met attest dat enkel erkende psychologen zich daarover mogen uiten, dus z gezegd 'even' wanordelijke repliek' maar met juiste feiten ipv vermoedens op vermoedens (Nieuw bewijsrecht in burgerlijke zaken vanaf 01/11/2040, art. 8.1.). incl. harmonisch huwelijk (geen slechte vader, geen slechte moeder, geen ruzies zelfs, heel rationeel), misschien hier wel heel uitgebreid antwoord, maar conclusie 2 is daar de oorzaak van.

Deel 3: Antwoord op conclusie 2 geïntimeerde Langedock punt per punt.

Deel 4: Werkelijke syntheseconclusie zoals opgemaakt door Mr. Hubert Dufait en aangevuld met actuele data waar mogelijk incl. cijfers en hier hernomen voor geval dat rechter enkel die syntheseconclusie in oogmerk wil nemen omwille van cassatie.

OVER DE PROCEDURE

Gezien

- het vonnis dd. 12.02.19 van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen afdeling Kortrijk
- het verzoekschrift hoger beroep dd. 28.02.19
- de besluiten van concluant-appellant dd. 26.09.19
- de conclusie in hoger beroep van geïntimeerde dd. 14.11.19
- de termijnen toegekend door het hof in de zitting van 01.10.20
- de besluiten in hoger beroep van concluant-appellant neergelegd op 08.12.20
- de vraag van geïntimeerde tot wijziging der conclusietermijnen op 10.12.20 (stuk 34)
- het akkoord gegeven door concluant op 15.12.20 (stuk 35)
- de syntheseconclusie van geïntimeerde dd. 05.02.2021
- de synthesebesluiten van appellant dd. 08.03.21 **opgesteld door Mr. Hubert Dufait**
- Gezien het Cassatieberoep van appellant d.d. 2.05.2022 **met pro deo cassatieadvocaat** (reeds driemaal in cassatie pro deo toegekend, wat al veel zegt over het initieel kortgeding en de zogezegde opzettelijke 'onvermogensmaking' door appellant in bewering al van 2005 door partij Langedock)
- Gezien het Cassatiearrest d.d. 9.03.2023;
- Gezien het 'verzoekschrift' hoger beroep dd. 30.08.2023;
- Gezien de inleidende zitting dd. 7.11.2023;
- Gezien de volgende conclusietermijnen in 2023/FA/531
- 08/01/2024: conclusie 1 geïntimeerde
- 07/03/2024: conclusie 1 appellant
- 07/05/2024: conclusie 2 geïntimeerde
- **08/07/2024: conclusie 2 of syntheseconclusie appellant**
- 06/09/2024: conclusie 3 of syntheseconclusie geïntimeerde
- 08/10/2024: pleidooi te kamer F1E3 om 14:00 over de stukken op basis van het beroep en syntheseconcl.

DEEL 3. ANTWOORD OP CONCLUSIE 2

VAN TEGENPARTIJ PUNT PER PUNT

Even wordt hernomen dat niet alleen de eerste 4 blz. van conclusie 2 van geïntimeerde werkelijk pure roddel waren, en vermelden opnieuw dat het enkel te doen is om een NIET in aanmerking nemen van enig passief (gewoon de helft van de gerealiseerde verkoopprijs van het door appellant gebouwd goed + woonstvergoeding zonder enige recuperatie van alle leningen. Bewezen is nochtans dat heel de kantoorwoning 100% geleend was en voor 75% beroepsmatig initieel werd gebruikt, dus dat de meerwaarde fiscaal gezien op dit maximale bedrag wordt berekend in de personenbelastingen bij realisatie (wat geen probleem dient te vormen, daar het gewoon een vermindering is van de verkoopprijs van bruto naar netto, netto verdeling mag overigens altijd gevraagd worden volgens VUBrussel en de wetgeving op vereffeningen en verdeling bij de notarissen door elke partij bij discussie bruto/netto). We zullen verder zien dat DE DATUM en het maximaal genomen aftrekpercentage voor afschrijvingen bij de fiscus geldt als criterium voor meerwaardeberekening (zie ook infra punt per punt). Ook verder probeert men steeds opnieuw de rechter te bezoedelen met roddels zonder dat er ooit een echte psycholoog of psychiater wordt in betrokken... al 20 jaar dus...

Nu wordt beknopter en meer naar de cijfers en de opdracht van de notaris geantwoord, maar waar toch ook zeer condens in dezelfde volgorde. Indien niet relevant voor de rechter, kan gesprongen worden naar deel 4.

Blz. 1:

Geïntimeerde BLIJFT vermelden Jean-Marc VAN BELLE, officieel wonende te 1000 Sofia, Boulevard Vitosha 67 Et. 2 Ap. 4. Dit was enkel het geval de eerste jaren, maar sinds 2018 is dit officieel altijd Bagrentsi, Ul. Dimitir Kalyashki 3 geweest, waarop ook de oude Honda FRV van 2006 op staat ingeschreven overigens die hij gebruikt (en kreeg van Ann Potteau, lid van de Provinciale Raad van West+Vlaamse apothekers) als dank voor de hulp met haar vier kinderen bij de opvoeding ervan van 2010 tot 2015, een persoon die best even kan gehoord worden om te weten of appellant wel degelijk op haat dan wel door christelijke naastenliefde is gedreven zonder baatzucht op financieel vlak).

Blz. 2 VOORAFGAAND (conclusie 2 geïntimeerde)

"In zijn eerste beroepsbesluiten zoals neergelegd op 07.02.2024 gaat hij opnieuw wild tekeer in onleesbaar, onsaamhangend relaas van maar liefst 80 bladzijden."

Van de 80 blz. maakt een groot deel de syntheseconclusie uit van Mr. Hubert Dufait in dezelfde vorm met kleine aanvullingen waar het hoort die boekhoudkundig en juridisch gemotiveerd zijn.

Om niettemin toch tegemoet te komen, werd een groot stuk van het weerleggen van de oneigenlijke en niet toegestane psychologische oordelen (narcisme wordt zelfs genoemd op het einde, wat de psychologische testen helemaal tegensprekt en enkel de heer Van Belle liet zich psychologisch helemaal doorlichten op vraag van mevrouw Langedock die, na uitnodiging door 'haar' psychiater Dennis Volcke in een woede ontaalde, toen deze stelde dat geen verder onderzoek nodig was langs de zijde van de heer Van Belle (en ook geen therapie nodig was), maar dat het tijd was om eens mevrouw Langedock zelf aan de tand te voelen die daar een heel ander idee over had en zelf de psychologe/psychiater speelde, overgenomen door Mr. Tremmery daarna, en nu duidelijk helemaal in dezelfde stijl overgenomen door Mr. Stefaan De Geeter. Onschuld moet blijkbare bewezen worden in deze echtscheidingszaak... Met getuigenverhoor liefst, maar zelfs dat is helemaal NIET nodig om de roddel te handhaven en zelfs te versterken, waarbij reacties op dit wangedrag als 'abnormaal' wordt beschouwd. Een verdediging is dus een wanhouding als het appellant Van Belle betreft, maar een aanval zonder gronden van geïntimeerde Langedock, wijst niet op enige persoonlijkheidsstoornis. Op blz. 22 gaat hij zelfs de persoonlijkheidsstoornis die na twee onderzoeken NIET aan de kant van appellant Van Belle wordt gedefinieerd (hij is een utierst rationele man die perfect therapie kan volgen als dit nodig zou zijn en zijn levensgedrag vlot kan aanpassen aan de omstandigheden door zijn sociale ingesteldheid met als oog een ondersteuning van een maatschappij), maar bij HAAR!

Zelfs als de rechter zou vinden dat dit waar is, geldt nog altijd het stuk door meester Hubert Dufait die het blijkbaar wel helemaal begrijpt, dus dan stelt zich de vraag of het dossier misschien te complex is voor geïntimeerde en hij misschien de evolutie van de echtscheidingswetgeving de laatste 20 jaren door elkaar slaat. Nu concreet:

Onderaan blz. 2 wordt hij concreet en stelt hij dat drie zaken gevraagd worden waarvoor de rechter niet bevoegd zou zijn:

- "1) de zaak opnieuw zou versturen naar de rechter in eerste aanleg
- 2) de onderhoudsbijdragen zou herzien
- 3) een arrest van het Hof van Cassatie zou voorleggen aan de arrondissementsrechtbank en ga zo maar verder."

Zoals Mr. Hubert Dufait duidelijk verwoordt in deel 4, is het niet de taak van de rechter de taak van de notaris over te nemen, maar de punten van discussie te behandelen zodat die zijn taak kan verder zetten.

We stuiten daarbij op het probleem dat partij Van Belle bewust uit de rechtszaak gehaald werd, wat DUIDELIJK wordt daar Mr. De Geeter gewoon op onontvankelijkheid, minstens ongegrond aanstuurt op blz. 21.

Tegelijk wil hij alle punten van verweer dus in de vuilnisbak en zelfs het vonnis van de eerste rechter nog verder doortrekken op veel punten ten nadele van appellant, die dus **GEEN VERWEER** heeft kunnen voeren in eerste aanleg. Initieel ging de rechter te Gent daarin helemaal mee en zei ze dat ze alle grieven zou behandelen in haar zittingen en besluiten... Maar gaandeweg, werd ze emotioneel beïnvloed (net zoals de correctionele rechter en de procureur, want de uitspraak werd plots een paar weken uitgesteld en was de houding van de rechter was bij de uitspraak haatdragend geworden ipv luisterende tijdens de zitting ook, dat lees je ook in de uitspraak en je ziet dat er een dubbele, zelfs journalistieke, laag van redactie zit in dat vonnis).

Hier is de rechter (positief) veel verder gegaan maar kunnen we niet omheen het feit dat er niet rechtsgeldig in tegenspraak werd beslist door ongeldige oproeping. Dus zonder tegenspraak. Net zoals Mr. De Geeter op blz. 21 in hoofddeorde het hoger beroep onontvankelijk, minstens ongegrond wil verklaren, lijkt het me niet meer dan billijk dat hier in hoofddeorde ook, de limini litis (voor een behandeling in detail of ten gronde), wordt bij stilgestaan... Zeker als de stukken in het vierde deel ook aantonen dat de notaris NOOIT eigenlijk de activa en passiva in tegenspraak behandeld heeft, maar dat er zelfs verzwezen vergaderingen eerst plaatsvonden die enkel tot doel hadden de BTW te deblokken die de gelden confiskeert, terecht als er alimentatiegelden gevorderd worden op zwaar gefraudeerd inkomen, onterecht als partij Langedock duidelijk ofwel totaal afstand van geding doet, ofwel (zoals via dat briefje via mijn overlijdende moeder in 2017 werd gevraagd die ook nog eens de twee kleindochters wou zien, wat de moeder Veerle weigerde, en die stelt zich dan als toonbeeld moeder op die 'de twee dochters' en niet de zoon voortreffelijk heeft opgevoed). Dat BTW briefje is geen bekentenis, maar zou moeten een bekentenis zijn van partij Langedock die met de werkelijkheid overeenstemt, hoewel dat duidelijk niet meer moet bewezen worden, daar nu ook de correctionele rechter het 'crimineel' vindt dat Van Belle de kortgedingbeschikking van alimentatie ZELF volgt en stelt dat daar dan ook de fiscale consequenties van enorme belastingfraude uit moeten gedeclareerd worden. Dat de verkoopprijs van het huis hier dan in rook opgaat, is ook vanzelfsprekend, want die inkomsten staan dan wel vast als 'bewezen', uitvoerbaar bij voorraad en bekleed met kracht van gewijsde ook al is het een kortgeding dat misbruikt wordt door een partij die afstand van geding betekende ten gronde en zelf aansprakelijk is voor dit rechtsmisbruik, want dat betekent dat die kantoorwoning dan ook gezet is MET die zwarte inkomsten en door ontduiking ervan, belast moet worden aan BTW, vervolgens aan inkomstenbelastingen en vervolgens aan ontdoken sociale bijdragen (eenmanszaak). Er is **geen** middenweg hier en de kerk kan niet in het midden staan!

Verder lezen we in conclusie 2 dat Mr. De Geeter dan toch geen afstand van geding doet, omdat hij dat niet wil voor het alimentatiegeld van 100.000 EUR. Dus in beroep vraagt hij gewoon met totaal NIETS rekening te houden en ook goed te keuren dat er geen tegenstelbaarheid is geweest... De fiscale gevolgen worden hierbij genegeerd en dat is niet ten gunste want dan zal het dossier op de een of andere manier toch terug keren, of wordt het zelfs nog erger gemaakt. Correctioneel lijkt men (maar er moet nog beroep bevestigd of verduidelijkt worden) dat men GEEN omzet realiseerde waarop BTW van toepassing is en dat zal dus betekenen dat bij het gesprek met BTW en beide partijen en notaris ook geen alimentatiegeld van toepassing kan zijn, of als er alimentatiegeld is, de taxatie veel erger wordt!!

Dus primo betreft het hier het feit dat de heer Van Belle opzettelijk op een vals adres werd opgeroepen en dus NIET wist van de zitting. De rechter heeft dit duidelijk gezien en expliciet gevraagd of het wel correct werd betekend. Op vorige blz. ziet u de volharding van boosheid door Mr. De Geeter zelf hierin, die geen enkele juridische basis had om het daar te betekenen. Ook betrok hij de notaris hierin mee, want bij de zittingen zelf werd EEN KOPIE van de identiteitskaart van de heer Van Belle MET ZIJN adres erop gevraagd, die duidelijk UI. Dimiter Kalyashki 3, 2530 Bagrentsi, Bulgarije vermeld vanaf 2018. Dit punt is van belang om te duiden dat de rechter in 1ste aanleg alsnog zijn best gedaan heeft om een en ander zelf te gaan duiden, en bovendien omdat de rechter te Gent in inleidende zitting al duidelijk maakte dat ALLES mocht besproken worden en dat zij de posten van actief en passief dan wel zou bekijken, omdat er te Gent WEL mogelijkheid op tegenspraak was.

De rechter te Gent vermeldde duidelijk aan partij De Geeter dat zij het risico NIET wou nemen de rechten van de verdediging te schenden (cassatie heeft zich daar bij aangesloten door dat er een advocaat gevraagd werd, deze ingeschakeld werd, en deze vervolgens niet gehoord werd, wat een bedreiging van de advocatuur en het Belgische rechtstelsel uitmaakt), daar deze zich NIET had kunnen verdedigen voor de rechtbank en slechts per ongeluk bij opvragen van stukken te weten kwam dat er een vonnis kwam zonder dat appellant aanwezig had KUNNEN zijn. Dus verder zijn repliek dat er niets mag behandeld worden, is strijdig hiermee. Hij houdt de rechter een doek voor ogen alsof de notaris zijn werk goed deed, hij kon dat niet, want de heer Van Belle werd niet eens uitgenodigd en er is een inboedel, heel zeker en er moet ook een eedverklaring komen. Nog erger dan in de procedure met Mr. Dufait schakelt hij zelfs een tandje hoger in, namelijk dat het verslag van deurwaarder Luc Beckers moet gelezen worden dat alleen een paar dozen werden ingeladen in de grote camion met 7 man en een meubelstuk, terwijl er nog twee camionetten waren en nog een wagen... Hoe waanzinnig kun je het maken. Wie beticht hier wie van leugens??? Wie dit gelooft, die mag de boot van Sinterklaas besturen eind dit jaar!

We hernemen de veronderstelling van 512% fraude die volgens de eigen en volledig toepasbare bundel van Gandaius uit 2007 (!) gewoon niet kan maar hier wel doorgegaan is. In Cassatie wou men de toepassing van 1/3de niet toepassen en achtte men de kans tot slagen te gering, hoewel een pro deo advocaat werd aanvaard op basis van de fiscale aangiften van 1989 tot en met 2004 meteen, wat op zich al tegenstrijdig is voor elkeen wie nadenkt hier!!! Dit fragment herhaal ik hier even.

Verwijziging naar een rechtbank of advies vragen, is hier bedoeld om de twijfel weg te nemen over ook de classificatie van woonstvergoeding op een pand dat 75% beroepsmatig wordt gebruikt en dus verwijst naar meerdere mogelijkheden op fiscaal vlak:

- ⌘ De verkoopopbrengst is 75% beroeps en 25% privaat. Woonstvergoeding kan enkel voor een privaat gedeelte, dus die berekening is dan fout.
- ⌘ Netto opname van een activum kan ALTIJD gevraagd worden (zie vermelding in infra), dus verkoopprijs minus belaste meerwaardegedeelte dat rechtstreeks slaat op het onroerende goed omdat de oorzaak van de meerwaarde zich net bevindt bij de aankoop en dat tijdens het huwelijk zo beslist werd; idem zoals het al beslist EN belast werd voor de vorige kantoorwoning te Kortrijk overigens, dus niets nieuws
- ⌘ De vraagstelling of anders alternatief de toegekende 'woonstvergoeding' dus voor 75% een aftrekbare bedrijfshuur wordt door het beroepskarakter van het goed, en dat dus ook betekent dat de notaris een broninhouding moet doen voor de uitgekeerde of toegekende woonstvergoeding, zoniet het principe overschrijdt van een foutieve 'woonst'vergoeding te hebben berekend in essentie.
- ⌘ Als er een werkelijke waarde is zoals hier (gebouw werd WERKELIJK in kostprijs en met 75% aftrekbare BTW gebouwd en er is dus een werkelijke waarde vaststelling mogelijk, en daarnaast werd die 3% zomaar eenzijdig beslist zonder in samenspraak te gebeuren of zelfs in tegenspraak en er nergens ook maar enige boek is die die formule steunt, zeker niet bij een beroepsmatig gebruikt onroerend goed.

52. Indien de *onderhoudsplichtige* echtgenoot nalaat om zijn inkomsten en mogelijkheden mede te delen, zodat de voorzitter in de onmogelijkheid is om zijn inkomsten te evalueren, kan aan de onderhoudsgerechtigde, die aantoon in een toestand van behoefte te verkeren in verhouding tot de levensstandaard tijdens het echtelijk samenleven, de onderhoudskering toekennen, die gevorderd werd bij het bepalen van de omvang der onderhoudsverplichting.
Indien de *onderhoudsgerechtigde* nalaat de omvang van zijn inkomsten aan de voorzitter mede te delen, gezien ontegensprekelijk een gedeelte van de inkomsten wordt verborgen gehouden en al evenmin de juiste omvang van de lasten wordt medegedeeld, toont deze echtgenoot niet aan gerechtigd te zijn op een onderhoudsuitkering en wordt de onderhoudsvordering afgewezen.⁴ Tenslotte kan de voorzitter eveneens het bedrag van de onderhoudsuitkering *ex aequo et bono* begroten op basis van fragmentarische gegevens die ter beschikking zijn.⁵

53. Bij duidelijke vermoedens van zwart geld wordt aanvaard om de opgegeven inkomsten te verhogen met 50% om de werkelijke inkomsten te kennen. Zo ook vindt een ruime schatting plaats bij een vermenging van de eigen inkomsten en deze van de firma waarin wordt gewerkt.⁶

Hoe kan de heer Van Belle anti gerecht en rechters zijn als hij die fantastische bundel van Gandius tijdens mijn opleiding tot gerechtsdeskundige ook volgde aan de Faculteit Rechten en meermaals van voren naar achteren en van achteren naar voren bestudeerde en die volledig van toepassing is op dit dossier??? Waarom wordt de partij Van Belle verweten met zoveel juridische documenten een debat te beogen waar hij net continu via procedures zoveel mogelijk buiten gewerkt wordt of monddood wordt gemaakt? Worden we medewerkers aan de verloederende van een goede rechtsgang, meer nog, van onze democratie of gaan we elkaar steunen in de strijd tussen intelligente, niet politiek gemotiveerde onbaatzuchtige wetenschappelijk georiënteerde humanisten met een oog op een steunende maatschappij voor onze toekomstige zeer intelligente jongeren? Of gaan we ouderverstoting en weghouden van goede vaders en moeders (dossier Lena en Febe waarin partij Van Belle ook betrokken werd vanuit zijn functie bij Sasam VZW) net bewerkstelligen en dit laten noteren door derden als "zwarte bladzijden" uit een psychopatische angstmaatschappij in de 21ste eeuw? Er is duidelijk een strijd aan de gang bij oudere en nieuwere magistraten, maar ooit beseft men wel dat men niet altijd de mensen waarmee men akkoord gaat moet frequenteren om een beter inzicht te krijgen in de historie waar we zelf deel van uitmaken!

Blz. 3: "Cavalier seul". Indien dit zo is, dan geldt dit nog meer voor de opeenvolgende Meesters Patrik Vergote, Jacques en Maaïke Tremmery en nu meester Stefaan De Geeter.
Mr. Hubert Dufait ondersteunde de grieven van partij Van Belle volledig en kan moeilijk als "cavalier seul" beschouwd worden. De argumenten zijn rationeel en niet emotioneel van aard.

Wat wel mogelijk is, is dat men vroeger in school leerde om alles te motiveren en de motivering altijd diepgaand is bij de heer Van Belle, maar dat is geen emotie, dat is twijfel en continu zoeken naar de waarheid en verificatie van de uitgesproken zaken. Appellant is heel gemakkelijk te overtuigen met deductieve uitleg, maar niet met emoties. Emoties zijn een drijvende kracht, geen werkwijze voor mensen met intellect, opvoeding en respect voor de medemens!

Of in zeer positieve en verduidelijkende EN PROBLEEMOPLOSSENDE zin rechter E. Vervaeke die zowel dit kortgeding deed als alles oploste door DEFINITIEF afstand van geding te vragen wat mevrouw Langedock op heden terug weigert om gewoon terug 100.000 EUR te ontvreemden via de woning en zelfs de meerwaarde hiervoor en de belastingen te omzeilen en terug te bevestigen dat de heer Van Belle zowel een zware fraudeur is als meined pleegt, terwijl net beschikt werd dat er een tegenspraak hierin zit...

Op 15.8.2009 worden voornoemde kinderen Floris en Stientje opnieuw niet naar hun moeder, huidig verzoekster gebracht. Verzoekster probeert zelf, in bijzijn van haar moeder, doopmeter en twee neven, de kinderen bij vader, Jean Marc Van Belle af te halen.
Het komt tot zware schermutselingen aan en in de woning van Jean Marc Van Belle tussen laatstgenoemde en verzoekster met haar metgezellen. Zij doet opnieuw aangifte bij de politie Vlas en er wordt opnieuw proces-verbaal opgemaakt(cfr stuk 1 verzoekster-PV GF 014653/09).

Verzoekster wenst thans "gedwongen uitvoering met een manu militaire" optreden van de gerechtsdeurwaarder gezien de flagrante blijvende niet-uitvoering door Jean Marc Van Belle van een rechterlijke uitspraak nopens de bezoeksregeling over de kinderen.

Vervolgens:

Uit het verhoor van verzoekster (cfr. stuk 3 stukkenbundel verzoekster) blijkt dat zij reeds een vordering inleidde bij hoogdringendheid bij de Voorzitter van deze rechtbank tot het opschorten van de omgangsregeling tot er een beslissing ten gronde komt". Op 6.8.2009 werd dit door de Voorzitter niet toegestaan.

Maar niet in de nonsens loopt (misschien rechter A. Plasky kent die de heer Van Belle als enige al die jaren al persoonlijk kende en zijn gedrevenheid apprecieerde en soms ook wat te brutaal vond):

De rechtbank stelt vast dat Marieke intussen de ganse tijd bij verzoekster is gebleven en tevens niet in vakantie is gegaan naar haar vader.
Stientje is "in bijzijn van haar ongeveer 17 jaar oude broer Floris" de ganse vakantie bij vader gebleven. Zoon Floris heeft geen signalen naar zijn moeder geuit alsdat er van enig fysisch of moreel gevaar sprake zou zijn in hoofde van Stientje.
Zelfs al kan er geloof gehecht worden aan het feit dat de houding van Jean Marc Van Belle ingegeven is door mogelijke vergelding van een opgelopen schorsing van bezoek tengevolge feiten gebeurd in 2005, kan niet gesteld dat verzoekster, hoewel haar rechten geschaad zijn, in deze bijzondere aangelegenheid dient te grijpen naar een uitzonderlijke uitvoeringsmaatregel waarvan de schade, dewelke dit aan het jonge kind Stientje (8 jaar) zal berokkenen, mogelijks groter zal zijn dan het recht van de moeder. De gevorderde maatregel is in die zin buiten proporties vooral nu de rechtbank vaststelt dat de schermutselingen waarvan sprake voornamelijk gebeurden na een binnendringen in de woning van Jean Marc Van Belle door verzoekster.
De rechtbank stelt tevens vast dat de procedure in kort geding reeds sedert 2005 werd weggelaten van de rol, zodat kan worden aangenomen dat er zich tussen 2005 tot heden geen noemenswaardige incidenten hebben voorgedaan.

En verder wordt omgekeerd nu in conclusie 2 beweerd dat uit het “onsamenhangend en ongestructureerd relaas moet worden afgeleid dat de heer VAN BELLE enorm verbitterd is over het feit dat concludante beslist heeft van hem te scheiden.” terwijl hij geen probleem maakte van de EOO als maar de zin “zonder alimentatiegelden” door paragraaf 3 (eenzijdig) en “met afstand van geding” duidelijk genoeg is zoals hij het altijd geleerd heeft op school. België wordt specialist in uitzonderingswetgeving anders (100% beslaglegging bij alimentatiegelden is enkel goed als de berekeningen zouden kloppen, wat duidelijk NIET het geval is en het gerecht faalt hierin; uitzondering op Afstand van geding met een ander kortgeding is enkel goed als het de partij betreft die misbruik wou maken van dat afstand van geding en dus dat aanstuurt op die afstand van geding voor de echtscheiding, maar dezelfde afstand van geding ontkent om onrechtmatig weeral financieel misbruik te maken van de bewezen financieel zwakkere partij, dat is onbetwistbaar voor gelijk wie de vereffening en verdeling bekijkt en de fiscale aangiften van beiden over alle jaren van 1989 tot 2004 en ook erna zelfs!

Als de heer Van Belle een angst heeft na 20 jaren echtscheiding, is het dat Veerle Langedock net zou vragen om terug samen te gaan wonen en daarbij beroep zou doen op zijn integriteit en belofte van zijn kant in christelijk huwelijk (nog steeds geldig, drie kinderen bestaan en die kunnen het huwelijk dus niet ongedaan maken) en met aanvaarding van een scheiding van het wettelijke huwelijk, want dat hij nu na 20 jaren wel inziet dat een volledige dominante vrouw tijdens het huwelijk, soms wel hard te verwerken was voor de kinderen in kwestie en een opzetten van kinderen tegenover een vader (hier) of een moeder (meer en meer nieuwe dossiers met zogezegde plusouders) wel een gunst is voor onze maatschappij die de rechten na 2010 van de ouders boven de rechten van de maatschappij zet en dus ook die van kinderen... De kinderen zijn volwassen en gelukkig hebben ze zelf geconcludeerd dat ze hun leven wel beter zullen doen. Laat ons hopen dat geen van de drie kinderen zelf bitter wordt, zoals meester Stefaan De Geeter beschrijft. **Een eerlijke vraag voor mevrouw Langedock: Heeft ze misschien een probleem dat ze binnen het huwelijk de volledige vrijheid van handelen en opvoeding had en gesteund werd door haar man Van Belle, en ze door de woonstverlating plots te maken kreeg met een situatie waarin appellant Van Belle plots de opvoeding hernam die zijn ouders en grootouders en overgrootouders en betovergrootouders (die allemaal begraven liggen op hetzelfde kerkhof in Koolkerke, reden waarom ook zijn schoonvader besloot om een graf te willen in Moorsele zodat via dat graf de kleinkinderen en partij Van Belle elkaar nog regelmatig konden zien ook en mooie herinneringen aan hem ophalen als dorpsfiguur ‘de bierhandelaar van Moorsele’), zodat zij plots te maken kreeg met twee opvoedingen.**

Lut Celie, de rouwtherapeute van mevrouw Langedock, vermeldt in kortgeding die zegt “dat hoewel ze de heer Van Belle nooit gezien heeft”, geeft sessies waarin ze ‘eenduidigheid’ aanbeveelt in opvoeding, terwijl we al duizenden jaren een vader en een moeder hebben die van nature anders van aard zijn en dus een tweeduidigheid altijd hanteerden in de opvoeding waardoor dochters een goed beeld kregen van een man en zonen een goed beeld kregen van een moeder, omdat die beiden heel het leven hun ouders bleven (en nu krijgen ze een tegengesteld beeld, maar het belang van de ouders primeert)??? Een eerste evaluatie, maar de vraag blijft open voor een antwoord van mevrouw Langedock en Mr. De Geeter is waarom alle problemen zich altijd aan de kant van Mevrouw Langedock bevinden, die ZELF EENZIJDIG en dus als enige schuldige vond dat het burgerlijke huwelijk moest opgegeven worden, en de man voldoende hoederecht moest krijgen om gepluimd te worden, maar tegelijk altijd als monster moest worden afgesteld hoewel de werkelijkheid net 15 sprookjesjaren waren waarbij het kaskrediet werd verhoogd om een derde prinsesje, Stientje Van Belle te verwelkomen... Wat uit de getuigenissen ook blijkt in de zoveelste poging de man (zoals nu weer in conclusie) te betichten van ‘haat’. Vraagje: Haten de dochters de vader, toen partij Van Belle aan mevrouw Langedock voor te stellen dat ze nu ook van naam Van Belle naar Langedock konden veranderen als dat echt het geval was... wat niet gebeurde???

Laat me daaraan toevoegen dat heel de periode na het gevecht om Stientje meester Stefaan De Geeter door partij Van Belle als medeplichtig wordt gezien door de moeder te steunen in het niet verder brengen naar de vader ONDANKS het tweede kortgeding waarin ook werd gesteld dat er primo geen persoonlijk alimentatiegeld kan zijn door dat de heer Van Belle in tussenvonnissen in rechte is bevonden zonder fout al en dat er nog een verhoor mocht komen om dit alsnog tegen te spreken, en dat de dochter Stientje contact diende te houden met de vader, waarbij emotionele waanzin verder gezet wordt in een tweede conclusie, en dit wellicht ook in de derde conclusie het geval zal zijn.

Na de vereffening en verdeling zal het aan de kinderen om te kijken of die nog kunnen samenkomen zonder elkaar te vermoorden...

In de beginperiode dat Floris en Stientje naar de vader overliepen, nadat Marieke werd achtergehouden door de moeder (na moedertjesdag waarbij Marieke vroeg aan haar vader om ze naar de moeder te brengen tijdens zijn hoederecht, wat hij ook deed), werd meermaals de politie verwittigd door dat Floris een gevaar was, om na de emotionele mishandeling door zijn moeder, haar te vermoorden en liet hem pas zijn rijbewijs afleggen nadat hij plechtig beloofde zijn moeder niet dood te rijden uit weerwraak voor de gestolen bankrekeningen van hem op zijn 18de (hij stortte elk bedrag dat hij kreeg van zijn peter en meter en familie op een bankrekening overigens, maar dat zal wel weer een detail zijn in alles want alleen de man kan zo'n dingen doen, vermoedt men dan). Dat euvel is intussen hopelijk opgelost, maar men weet nooit hoe mensen reageren als ze plots in een moeilijke fase komen zoals de moeder zelf, en dan iemand willen de schuld geven van alles en niet meer zien dat ze zelf de oplossing dienen te vormen! Net omwille van de genetische band met de moeder (en haar tante, waarvoor ze verwittigde in de liefdesbrieven dat ze bang was om ook ooit zo te worden) en in psychologie is niets voorspelbaar of vast definieerbaar (ouder worden kan ons ook veranderen, zowel in goede en kwade zin).

Hij is nu gelukkig enorm gedisciplineerd en maakt een prachtige carrière waarbij hij de bevolking via het leger beschermt tegen onder andere een inval van Rusland en daarom NATO opdrachten uitvoert... Hij wordt er ook zeer goed voor betaald overigens!

Blz. 5: *“Door concludante werd - gelet op de nieuwe echtscheidingswet - bij dagvaarding dd 18.06/2010 evenwel een nieuwe procedure in echtscheiding op grond van de onherstelbare ontwrichting op basis van het nieuwe artikel 229 paragraaf 3 B.W. ingesteld voor de Rechtbank van Eerste Aanleg, 6de Kamer te Kortrijk. Het is deze die aanleiding geeft, en alleen deze voor de vereffening en verdeling waarvan hier sprake. Let op paragraaf 3 en niet paragraaf 2 ofte eenzijdige echtscheiding ZONDER fout en merk erop dat het ZONDER alimentatiegeld gaat.*

De betichting tegen beide zaken in beroep te gaan, was dus om duidelijkheid te verschaffen voor de twee mogelijkheden in de Excel van VUBrussel voor de vereffening van verdeling:

In de meeste gevallen zal men inderdaad besluiten dat het opeenvolgende procedures zijn en hetzelfde doel dienen, maar dit toepassen op basis van het arrest van Cassatie dat in bijlage wordt toegevoegd ZONDER DAT HET OOIT gelezen werd en zo MEER rechten geven aan de partij die afstand van geding doet om zwaar rechtsmisbruik alsnog te ontlopen (maar ook alle kosten van het geding daardoor wel moet dragen), is een van de grootste onrechten die men hier zou creëren, en het zal moeilijk zijn om burgers, juridisch onderlegde mensen die kennis nemen van dat arrest waarop men zelfs appellant Van Belle veroordeelde correctioneel en men hem nu net in ere zou moeten herstellen, laat doorwerken.

Eigenlijk waren alle procedures dan ergens onzinnig als men deze via de motivatie totaal foute beslissing in beschikking achteraf bekijkt en zou bevestigen voor de hele 20 jaren, maar telt nog altijd de stelling dat er zeker geen sprake is van tergend en roekeloos geding als men kijkt dat de eerste dagvaarding nu met alle bewijzen 100% zeker tergend en roekeloos was en er zelfs, door de procedure voor de vrederechter die tot bilocatie zonder schuld en zonder alimentatiegelden net als het uiteindelijke vonnis in 2010 hetzelfde besliste, bewezen is dat er geen dringend karakter zelf was... 2010! En dat zou betekenen dat we 2000 jaren later, nog even veel Jezussen veroordelen om even waanzinnige redenen als toen... Quod Erat Demonstrandum misschien?

Blz. 6: De rechter was van oordeel op aangeven van Meester Stefaan De Geeter correct was opgeroepen, maar deze had hem zelfs niet gemaïld of ingelicht... Wat dit dus wel degelijk in de klasse **mala fide onderbrengt en opnieuw rechtsmisbruik vormt**. Mr. De Geeter kan vanuit zijn fundamentalistisch overtuiging van de slechtheid van partij Van Belle, toch moeilijk een fout toegeven qua inschatting... En interpreteert dus alles in zijn zin en verplicht ook huidige rechter en de vorige rechter niet in te gaan als die zelfs een herverwoording in conclusie krijgt van een zeer integere persoon als Mr. Hubert Dufait waarmee de heer Van Belle ook al jaren mee samenwerkt en die hij tijdens de bijeenkomst met de notaris zelfs begroet met de woorden dat hij niet zeker is of hij Mr. Dufait nog wel levend zal terugzien wegens zijn kanker die toen behandeld werd (zo grof had ik het nog nooit gehoord).

Cassatie: was dus omdat er respect moet zijn als een rechter gebruik maakt van een artikel om een advocaat alsnog in te schakelen, en men dan alsnog zichzelf niet au serieux neemt. Vermoedelijk is de werkdruk erg zwaar aan het worden voor jullie rechters, maar dat is niet de fout van mensen die blijven vechten voor een samenhangende rechtspraak met respect voor de scheiding der machten en de drie basismachten blijft ondersteunen. Heeft NIETS te zien met dit dossier, enkel met het bekijken van een conclusie en als we de stijl bekijken van Mr. De Geeter, stelt zich de vraag inderdaad wie wie van wat beticht???

Blz. 6 In rechte: Besluiten maken voor tegelijk twee zaken. Is inderdaad origineel. Misschien kan de rechter er zich goedkoop van afmaken om in te gaan hierop en te zeggen dat heel de procedure dus inderdaad verworpen wordt. In deze conclusie werd dat weggelaten, het was gewoon de bedoeling dat de correctionele rechter zijn rol zou zijn en als er burgerlijke schade wordt toegewezen, dient eerst een schuldvraag beantwoord te worden. Dit kwam eigenlijk al voor, maar die rechter had toen wellicht door dat veroordeling wegens alimentatiegeld en veroordeling wegens valse aangifte in BTW (belasting op toegevoegde waarde) van het ATW (Alimentatiegeld op Toegevoegde Waarde) tegenstrijdig zijn, en dus een veroordeling wegens GEEN OMZET eigenlijk meteen ook partij Van Belle wel veroordeelt om de kortgedingbeschikking TE VOLGEN MET HAAR INHERENTE FISCALE CONSEQUENTIES (iemand zei "je duwt hun eigen leugen zo door de strot van hun keel", maar dat was niet de bedoeling, dat klinkt emotioneel en een boekhouder mag zich crimineel niet schuldig maken aan medewerking van fraude, zoals elkeen die akte neemt van dit ontdoken inkomen met 512% van fraude, dit wegens de meldingsplicht die nu bestaat, ALTIJD zo moet declareren aan de fiscus). Het is de vraag hoe correctioneel beroep er mee zal omgaan, als ze zien dat het een declaratie van primo BTW, vervolgens personenbelastingen en vervolgens sociale bijdragen betreft over het inkomstenjaar 2004 zelf... (waarom terug dat briefje werd opgemaakt). Verder zien we dat mevrouw zelfs al als bekentenis 50 EUR per maand betaalde, een betaling die gezien wordt als bekentenis overigens, en een aflossing uitmaakt, helemaal niet stelt dat ze dus NIET betrokken is!

Gelieve dan wel te motiveren waarom u niet inging op het verzoek in dergelijk geval naar de logische conclusie te springen verder naar infra hier (Pertinente Feiten Deel 4, Mr. Dufait). We nemen er dan akte van dat er geen sprake is van bescherming van de rechten van verdediging...

"Meer en meer begint concludante te twifelen aan de handelingsbekwaamheid" en dus ook de rechtsbekwaamheid van appellant..."

Het is partij Langedock die zoiets al poogde in eenzijdig verzoekschrift op 01/03/2006 en waar beroep op aangeven van echte psychologen en pschiaters aangaf dat dit een brug te ver is. Verwijzing naar Deel 2 in supra hiervoor is voldoende.

Vanaf blz. 7 wordt het dan (deels) normaal! Dank u en excuses voor de nonsens in antwoord op nonsens hiervoor. Indien getwijfeld wordt aan professionaliteit of psychologische normaliteit, konden de getuigen opgeroepen worden in eerste aanleg want die procedure werd door partij Langedock NIET benaardstigd omdat ze GEEN afstand van geding willen. Zie bijlage 48.

De enige vraag van u op blz. 7 in kern hier (voor uw BTW dispuut) is of u nu alimentatiegeld wil verrekenen of niet, en of de BTW in samenspraak hiermee een oplossing kan bieden aan het probleem van blokkering van gelden! Of er dus afstand van geding is die doorwerkt, of helemaal niet... Het lijkt dat u ter zitting mondeling altijd gezegd heeft "ja er is afstand van geding" en op papier altijd "nee, voor alimentatiegelden is er geen afstand van geding" en ook al toegaf op opnames (die dan wel zullen gebruikt worden na afsluiting van de procedures in België) dat dit op een fictief verdieninkomen is terwijl mijn echtgenote hetzelfde diploma haalde aan dezelfde school met iets meer punten als ik, dus zij discriminerend blijkbaar in tegenstelling tot wat u zegt op blz. 6 "minder handelingsbekwaamheid en dus ook rechtsbekwaamheid zou hebben dan appellant" wat niet meer of minder dan een tegenspraak zal zijn voor normaal denkende mensen. Tegelijk iemand uitmaken voor intelligent en dan als het nodig is voor diefstal van gelden in een vereffening en verdeling ten koste van zelfs meerwaardebelastingen, is geen processie van Echternach zoals u noemt, maar een Brug te Ver...

Tegelijkertijd geldt voor de vereffening en verdeling, en dat wordt ook vermeld door de rechter in eerste aanleg, dat betaald alimentatiegeld moet verrekend worden.

Er is al minstens de 4500 EUR in beslaggenomen alimentatiegelden en ook via Davo gebeurden in aanvang een paar beslagleggingen (DAVO verbood partij Langedock nog te procederen in haar naam, maar ze startte toen via haar advocaat ook correctionele procedures op, het lijkt er meer en meer op dat mevrouw Langedock zich nooit herinnert wat ze tekent, zelfs de kaskredieten niet voor de geboorte van ons pareltje Stientje Van Belle).

Dan krijg je ook een bizarre situatie dat de notaris, indien hij zelfs tot verrekening zou overgaan (of de rechter in Antwerpen hem daarin zou vervolgen), dat hij plots alimentatiegeld zou moeten verrekenen zoals gevraagd **EN TEGELIJK WEER aftrekken omdat die een voorschot vormt op de vereffening en verdeling. Ook dit is een hekel punt dat vreemd wordt!**

Blz. 7: Geïntimeerde stelt dat de enige voorwaarde is dat beide echtscheidingsvorderingen tegelijkertijd hebben bestaan om te stellen dat de echtscheiding terug werkt tot op de datum van de eerste vordering.

Appellant neemt er even het boek bij van Patrick Senaeve, Frederik Swennen en Gerd Verschelden (eds.) van Intersentia met titel “De hervorming van het echtscheidingsrecht” die het veel uitgebreider behandelt op vanaf blz. 220!

Citaat daaruit die verwijst naar een uitspraak in uw rechtbank te Antwerpen overigens!!!

“Beide echtscheidingsvorderingen kunnen afzonderlijk behandeld worden, ten minsten in geval de vordering tot echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting gesteund is op artikel 2289, paragraaf 3, B.W.¹ [wat hier het geval is].

Overigens staat overeenkomstig een vaste cassatierechtspraak² de samenhang tussen twee vorderingen ter vrije beroordeling van de rechter, zulks ongeachte het voorwerp of de oorzaak waarop de rechtsvorderingen betrekking hebben of de identiteit van de gedingvoerende partijen, wat dus ook geldt in echtscheidingszaken.”

Men verwijst verder naar een procedurele complicatie, namelijk dat de EOO in raadkamer verloopt na 1 september 2007, terwijl de procedure voor 1 september 2007 in openbare terechtzitting verloopt, wat partij Van Belle ook expliciet aanhaalde bij zijn beide beroepen tegen beide zaken ten gronde uit eerste aanleg. Ook hier vindt u een verklaring waarom het noodzakelijk was tegen beide zaken gelijktijdig een beroep in te dienen om ze in overeenstemming dan wel los van elkaar te krijgen. Er werd beslist dat er GEEN ENKELE SAMENHANG was tijdens de procedure overigens en dat is ook vermeld in het arrest.

Ook dit wijst weer op rechtsmisbruik door partij Langedock die na de EOO dan toch meteen weer haar afstand van geding, niet als afstand van geding zal beschouwen om weer rechten te bouwen uit haar afstand van geding, wat tegen elke logica van de wet en het arrest zelf is waarop de rechtbank zich continu baseert en zich voor het eerst helemaal in dit dossier bevindt **(geen enkele juridische uitgeverij beschikte over dit arrest zelf, werd nagevraagd door appellant). Men voelt dit trouwens aan als partij als je in gesloten raadkamer scheidt nadat je een hele procedure in het openbaar voerde dat dit geen ‘aaneensluitende’ procedures kunnen zijn!**

De oplossing voor bovenvermelde probleem wordt ook meteen aangedragen door de schrijver en dit WERD NIET GEDAAN door rechter E. Vervaeke, die als rechter niet onbekwaam kan worden beschouwd hierin want dit komt vanuit rechters van haar ambtsgebied, beroep te Gent:

¹ Toepassing: Rb. Antwerpen 16 oktober 2007, A.R. 07-5463-A, uw rechtbank!

² Cass. 15 mei 1981, Arr. Cass. 1980-81, 1073; Cass. 4 september 1987, Arr. Cass. 1987-88.

“De oude echtscheiding en de nieuwe echtscheiding moeten aldus noodgedwongen afzonderlijk behandeld worden, maar niets belet dat ze op dezelfde datum in beraad genomen worden, de ene op een openbare terechtzitting, de andere op een zitting in raadkamer, en in dat geval kan er over beide echtscheidingsvorderingen uitspraak gedaan worden in één enkel vonnis”.

Als appellant dit juist leest, had geïntimeerde dit kunnen aanvragen om zeker te zijn van haar afstand van geding of van het doorlopen van kracht van gewijsde van het kortgeding om het ‘aan te hechten’ aan het andere vonnis in EOO! Maar in het vonnis wordt net het omgekeerde beslist, dat er geen samenhang is, andere oorzaak en duidelijk en expliciet afstand van geding.

Of moeten we dan toch eerste de hangende zaak te Gent terug op de rol agenderen, puur omdat we een dispuut hebben over de aanvangsdatum in echtscheiding en van daaruit de woonstberekening, die hier eerder een dispuut is over bedragen en belastbaarheid? Qua alimentatie zou dit heel essentieel kunnen zijn, ook correctioneel kan dit opgeworpen worden in beroep, maar ook hier stelt zich weer die vraag als alimentatiegeld kan toch zou worden toegekend, het dan als voorschot op de vereffening en verdeling weer in minus moet gebracht worden in de berekening van de notaris??? De zaken hangen qua logica echt wel aan elkaar! Appellant hoopt dat de rechter hier nog kan volgen en partij Langedock hier duiding in kan geven of het in zijn motivatie alsnog opneemt zodat ook partij Van Belle hier vrede mee kan nemen (rationeel is deze partij de gemakkelijkste te overtuigen, maar het moet geargumenteed, logisch en billijk zijn, zoals de ideale vonnissen en arresten die zijn, die de partij in het ongelijk doen begrijpen waarom ze ongelijk hebben door een heldere en eerlijke en duidelijke/logische motivatie).

Op blz. 222 van het boek wordt ook gewezen op de verschillende rechters in beide zaken ten gronde, zodat daar ook rekening moet mee gehouden worden. Vandaar het woordje ‘impliciet’ door rechter E. Vervaeke die niet in de plaats kan optreden in de andere zaak ten gronde, maar hierdoor wel al de voorziet geeft op de al dan niet expliciete afstand, naargelang de omstandigheden. Zo wordt de aangevoelde ‘onbillijkheid’ in sommige gevallen dan weer billijk overigens. Maar in kern wisten de schrijvers ook niet de detail van het arrest in bijlage 41 C95-0199-N die nog veel meer billijkheid inbouwt in de hoedanigheid van de partij die afstand van geding doet, en daar geen rechten kan op bouwen, en dat arrest dus rechtsmisbruik wou tegengaan, terwijl het hier aangewend wordt om rechtsmisbruik te veroorzaken, net de reden waarom het arrest besloot af te wijken van ‘afstand van geding’ (en het hier dus wel moet volgen). Soms vreest appellant dat deze juridische basislogica wat te complex wordt voor mensen die jong zijn en niet de evolutie van het echtscheidingsrecht van bescherming van maatschappij naar bescherming van een ouder hebben meegemaakt, met als voordeel ook het nadeel dat de kinderen en de maatschappij hierdoor minder rechten hebben (is ook onbillijk, maar men kan niet in alles billijk zijn; hier gaat het over een huwelijk in het oude systeem, dus een ante wetswijziging is op zich delicaat, deels zelfs onwettig in zekere zin omwille van het verbod van terugwerkende kracht bij onderlinge overeenkomsten tussen partijen in het algemene recht, waar geen overtreding is van de algemene rechtsbeginselen door onwettige handelen te contracteren, wat ook hier niet het geval is).

Besloten wordt dus dat paragraaf 3 in art. 229 BW bepalend kan zijn en is en van alle belang is, om de discussie te openen naar de gevolgen ervan, wat hier duidelijk is en ook meer wordt toegelicht dan standaard en ook zo mondeling werd toegelicht ter zitting in... Raadkamer dus (en in beroep)!

Blz. 8 leest dan eerder als een uitnodiging om de rechter in Antwerpen alsnog te vragen om EERST het beroep bij een andere rechter dan die van EOO te behartigen en terug op de rol te brengen in Gent, om klaarheid te brengen over de afstand van geding.

In kern stelt zich ook een bijkomende vraag: **Voor de notaris werd de berekening gemaakt op zowel 16/11/2004 als op de tweede datum van de EOO. Er dient onderzocht te worden vanaf wanneer partij Langedock NIETS meer bijdroeg aan het gemeenschappelijke passief en dus de helft hiervan (kapitaal, ook intresten, ook grondlasten en verzekeringen) moet terugbetalen aan de partij die ze al voor haar rekening nam. Dat is enkel appellant, en daar kan niet aan getwijfeld worden. De berekening moet dus hoe dan ook.**

Wat betreft onderhoudsgeld, is daar de discussie overigens meer over een theoretisch bedrag, terwijl de woonst werkelijk gebouwd is met veel veel persoonlijke inspanningen door de heer Van Belle (oa alle elektriciteit, zie vaststelling KI na ingebruikneming als kantoor voor het samen bewoond werd iets later in 1998 en nadat de fiscus hiervoor ook langs geweest is, zie ook alle aankoopdagboeken van 1998 hierover en de video's waren al beschikbaar van de bouw waren al beschikbaar gesteld ook aan de echtgenote toen die de video bij de opening van de bouw zelf heeft helpen samenstellen en bepaalde van de foto's zelf genomen heeft), en vervolgens betaald is binnen het huwelijk samen tot de loondomiciliëring in stilte werd opgeheven door mevrouw Langedock (zie tabel aan notaris in bijlage voor de uitspraak in cassatie), maar daarna alleen betaald is door de man. Bij werkelijke cijfers en geraamde cijfers, gaan ramingen NOOIT boven geraamde cijfers, want dat is ook een rechtsbeginsel en staat ook in het vermelde 'vermoedens' rubriek in het nieuwe burgerlijke wetboek in supra al vermeld.

Blz. 8. 2.1. de inboedel:

De eedverklaring werd hiervoor gevraagd en er is al een beginnende lijst. Ook bij de uitgaven van mevrouw vindt u enorm veel uitgaven in 2004 voor de woonstverlating en niets van kledij was nog op 12/11/2004 (zelfs het ondergoed werd, nadien zei Langedock "per ongeluk", maar het was de haast waarin ze alles in camions sleurden die strijdig is met de vermelding verder in conclusie 2 van geïntimeerde) en die vormen ook een deel van de inboedel. Ook de verzekering bepaalt dit, er zijn de kinderen die getuige kunnen zijn, er zijn volledige aankoopdagboeken van WERKELIJKE ALLES wat met de gezinsrekening werd gekocht (er waren nooit cash ontvangsten en nooit cash uitgaven behalve in 2004 vrij wat door afhaling van gelden door mevrouw Langedock in wat we nu de 'verdachte periode' zouden kunnen noemen, 01/01/2004 tot 11/11/2004), dus alles valt perfect terug samen te stellen. Alle dagboeken hierbij voegen zou wellicht een heel zwaar dossier geven, maar alles is in dubbele boekhouding ingegeven, zodat alle financiële afschriften en private aankopen ook vermeld staan op de rekening courant en met glasheldere omschrijving, zodat fiscale controles bij klanten van de heer Van Belle altijd uiterst vlot verliepen en zelden tot verhogingen van de belastbare basis leidden bij zowel de klanten als bij hem zelf. Een jaar werden de studiekosten van... mevrouw Veerle Langedock echter verworpen ls niet essentieel voor de uitoefening van haar beroep (eindje voor 2004).

In Stuk 11a zit wellicht een echt frauduleus stuk, waarvan ook een opname bestaat, want appellant heeft ter plaatse bij de notaris meteen gezegd dat er GEEN inboedelverdeling was gebeurd en de notaris beschikte zelf over het Proces Verbaal van Luc Beckers dat zelfs aangetekend werd bezorgd. U vindt dit in de logische PERTINENTE FEITEN terug van Meester Hubert Dufait, dus als geïntimeerde dit hier durft te stellen, wordt simpelweg een verklaring onder eed gevraagd, en wijst men op het risico dat men ALLE rechten verliest bij het moedwillig ontduiken van activa door een of gener partij.

Was er niet al vermeld dat de slaapkamer van Marieke Van Belle in Bellegem als enige achtergebleven was omdat Marieke meteen terug naar haar huis en speeltuin in Bellegem terug wou bij haar vader??? En dat de vader misschien zo dom, maar wel eerlijk en integer was om te vertellen aan de drie kinderen dat ze bij elkaar moesten blijven vooral en elkaar moesten steunen bij de domme dingen die hun ouders nu plots deden (appellant zei zelfs niet "de domme dingen die de moeder besliste" daar het haar eenzijdige beslissing was, om geen negatief beeld te creëren van hun moeder, iets wat de moeder nooit gedaan heeft, en dat valt al 20 jaren duidelijk te lezen en ook in achterhouden van kinderen met zo'n 40 tal PV's te lezen, waarvan geen enkele behandeld werd en wat als bewijs voor discriminatie van de man tegenwoordig in een vrouwelijke maatschappij in een universiteitsonderzoek zal dienen (niets tegen 50% vrouwen in de rechtbank, appellant heeft dit al gesteund vanaf eind de jaren 1980, maar hij is nu voorstander van 50% mannen in de rechtbank en neemt het niet niet dat hij daarvoor als 'seksist' wordt beschouwd, men moet niet de fouten hernemen die men anderen net verwijt).

Blz. 9 "Het zou volledig onmogelijk zijn om nu nog, maar liefst 20 jaar na datum, nog een boedelbeschrijving te laten opstellen door partijen." Er wordt verwezen naar malafide houding van appellant. Kan de rechter iemand hier uitleggen hoe iemand die de volledige inboedel ontstolen wordt, malafide kan genoemd worden? Wiskundig is dit een onhoudbare stelling!

De houding is wel consequent van Mr. De Geeter en zijn cliënte Langedock maar net malafide aan hun zijde: Zij heeft NOOIT iets bijgedragen aan de 100% schulden, noch hypothecair noch als kaskrediet, en wil ook NOOIT iets bijdragen nu in de vereffening en verdeling. Net dit maakt het rechtsmisbruik nog veel erger en dus dient dat afstand van geding hier versus het arrest van C95-0199-N misschien nog eens door cassatie bekeken te worden om toe te voegen dat de partij die afstand van geding doet of moet doen om rechtsmisbruik te vermijden, geen RECHTEN kan bouwen op haar afstand van geding, en de partijhoedanigheid hierbij bepalend is.

Zelfs de verordening tot gedwongen verkoop van het onroerend goed op basis van alimentatiegeld was eigenlijk fout, maar de kinderen waren bijna volwassen en zoals vermeld, is partij Van Belle helemaal niet haatdragend en gaat het hem om morele principes en een maatschappelijk voorbeeld te zijn voor onze nageslachten en deel uit te maken van goede, geen slechte rechtspraak (wat al gebeurde met het cassatieverzoek ten gunste van de advocatuur, want nu kan men in meer gevallen een advocaat inschakelen als er echt iemand komt die er misbruik van maakt en enkel de zaken wil rekken, niet wil oplossen zoals de heer Van Belle).

Blz. 9 Passief, BTW schuld:

Uitvoerig behandeld in supra. Zie ook correctioneel vonnis en hier gaat de essentie over afstand van geding immers over. Als alimentatiegeld berekend is en rechtskundig, dan is er sprake van ontdoken inkomsten die aanleiding gaven tot die berekening van die alimentatie. Het correctioneel beroep lijkt nu, in tegenspraak tot een eerdere beslissing waarin ze dit langs de kant lieten liggen, te beslissen dat er in 2004 GEEN werkelijke inkomsten zijn en deze aangifte fictief is.

Werkwijze is dan ook juist van de eerste rechter om omtrent dit punt met vier partijen samen te gaan zitten:

⌘ BTW diensten

⌘ Appellant, partij Van Belle

⌘ Geïntimeerde, partij Langedock

⌘ De notaris als objectieve waarnemer en relevant voor zijn afwerking van de staat

Dit punt kan overgenomen worden van de eerste rechter.

Omgekeerd kan zich de vraag gesteld worden als er toch burgerlijk uitspraak moet gedaan worden, of niet eerst correctioneel beroep moet afgewacht worden die zich hierover ook buigt. Een burgerlijke vordering als dezer stelt immers de vraag of de 512% fraude, die zou blijken als het kortgeding in beschikking alsnog kracht van gewijsde blijft behouden ook voor verkoop van de woning of eventuele alimentatie ondanks het toegeven van het nonsens gehalte, niet via die weg moet lopen. Dit kan nooit opgelost worden zonder de BTW hierin te betrekken.

De inhoud heeft immers betrekking op het laatste huwelijksjaar want de berekening van de Kortgedingbeschikking is duidelijk en neemt appellant hier nog eens over:

Daaruit blijkt dat verweerder van januari 2004 tot oktober 2004 12.712,21 € van zijn eigen inkomsten bijdroeg in de dagdaagelijkse kosten van mevrouw. Dit komt neer op een gemiddeld maandelijks bedrag van 1.271,22 € dat hij maandelijks aan eiseres bezorgde. Gezien de vaste kosten minstens even hoog zijn staat vast dat **hij maandelijks 2500 € aan het gezin besteedde**

Verweerder kon onmogelijk in staat zijn om maandelijks dergelijk bedrag te storten aan eiseres, indien zijn werkelijk inkomen slechts de helft van dit bedrag belooft.

2. Volgens de website van verweerder rekent hij een gemiddeld uurtarief van 79,50 €. Hij stelt zelf dat hij dag en nacht werkt. Indien men ervan uitgaat dat hij maandelijks 22 dagen aan gemiddeld 10 uur per dag, betekent dit op maandbasis een bruto-inkomen van 17.490 €, of op jaarbasis (11 maanden) een inkomen van 192.390 €. Dit is moeilijk in overeenstemming te brengen met de opgegeven jaarontvangsten van 49.503,43 €. Dit zou immers betekenen dat verweerder slecht een 50 uur *per maand* zou werken, nog geen 13 uur per week.

3. Er kan bovendien moeilijk aanvaard worden dat de werkelijke beroepskosten 77 % van de ontvangsten bedragen. Ook dit vergroot voor een aanzienlijk deel zijn werkelijk inkomen.

Wij hernemen uit deel 1 van de kerntabellen:

- ☒ Als die 6.000 EUR dus omgerekend wordt naar fraude, dan kun je uit de jaarrekening van 2004 terecht zowel een inkomstenfraude (personenbelastingen + sociale bijdragen ontdoken, dus al snel aan het tarief voor het laatste huwelijksjaar van 55% + aanvullende gemeentebelastingen + 20% sociale bijdragen), alsook BTW op de BRUTO omzet, aangezien dit netto bedrag, zoals vermeld onder puntje 3. in het citaat moet gebruteerd worden met deling door 0,23% naar bruto omzet die dan onder 21% valt en als boekhouder kan dat niet bona fide zijn gezien zijn vertrouwensfunctie, waardoor je aan de BTW correctie komt, maar dit moet dus besproken worden met alle partijen samen, want daarna volgt dan ook een persoonlijk bankonderzoek aangezien mevrouw net alles meegenomen heeft op 11/11/2004 en dus ook weet heeft van die zwarte inkomsten en daardoor per definitie correctioneel niet alleen medeplichtig wordt, maar ook dezelfde straffen boven het hoofd hangt.
- ☒ Hier komt dan een lichtpuntje dat mevrouw door mijnheer nogmaals correctioneel te dagvaarden (de eerste correctionele rechter veroordeelde partij Van Belle voor niet betalen alimentatiegeld, dus beschouwde hij bovenstaande berekening als ATW zoals BTW, maar dus Alimentatiegeld op Toegevoegde Waarde ipv Belastingen op Toegevoegde Waarde) en die liet de BTW aangifte voor wat ze was, dus daar was geen tegenspraak. Maar intussen werd dit vonnis gelezen door andere boekhouders en ook mijn zoon en een vriendin die Personal Assistant is in Bulgarije van Unicredit Bulbank van zowel CEO als CFO (dus zowel de grote baas als de baas van dat financiële department) en deze adviseerden dat in dat vonnis staat dat er GEEN sprake is van enige werkelijke omzet, dus geen echte Toegevoegde Waarde, en dat dus eigenlijk de kortgeding rechter veroordeeld wordt tot een foute conclusie, zegge maar valse aangifte daar de heer Van Belle hier bij de BTW (later ging dit dan naar de personenbelastingen gaan, zoals in de verklaringen van de Personenbelastingen ook expliciet gemeld werd *“dat zij nog wachten op de conclusies van de BTW hierin om zelf actie te ondernemen en in dat geval OOK te taxeren, waarna het RIZIV ook de sociale bijdragen voor 2004 zal taxeren, dus weeral op gezamenlijke naam en met de vermelding dat dit allemaal op enkel aangeven van mevrouw Langedock is, dit klinkt allemaal gek, maar dit is al dikwijls*

gebeurd bij echtscheidingen en leidde meteen tot faillissementen natuurlijk). Waar hier waanzin is of disrespect voor het gerecht, weet ik niet. Het verwijt van 'dat de heer Van Belle een boekhouder is en we weten dat alle boekhouders creatief zijn' (pleidooi Mr. Jacques Tremmery in bijzijn van mijn drie kinderen), is geen mooie zaak voor de naam en faam van vrije beroepers, want alle jaarrekening, ook die van Mr. Tremmery en die van Mr. Stefaan De Geeter met hun BVBA's, hebben hier wel een serieus probleem als we hun 'werklast' omzetten naar (fictieve) omzet en Toegevoegde Waarde, ook onderhevig aan 21% BTW intussen en als we dan ook nog eens de 77% of een ander percentage werkelijke kosten verwijzen waarbij de advocaten nu ook al eenzijdig boekhouder spelen en de magistraten hen daarin zomaar volgen, dan ontstaat er hoe dan ook een groot juridisch en werkelijk probleem. Dit is niet gek, dit is professioneel en integer gedrag. Als men liegt, en de consequenties van de leugen lijken te moeilijk, dan is het beter een 'absoluut en onvoorwaardelijk afstand van geding' te vragen aan partij Langedock, dan wel de eerste rechter te volgen in dit punt van BTW om een gesprek aan te gaan met de vier partijen samen (BTW, beide partijen, notaris)! Als men dan het kortgeding weglaat en bij de BTW bekend dat er nergens alimentatie verschuldigd is want, daarover gaat dat blaadje dat via mijn moeder die euthanasie ging plegen (en waar de moeder weigerde om de twee kleinkinderen dochters nog eens naar mijn supermoeder van 11 kinderen te laten gaan om afscheid te nemen in 2017 op haar 87 jarige leeftijd, welk soort moeder ziek ben je eigenlijk als je zoiets weigert eigenlijk? Maar dit lijkt mij een zaak tussen mijn twee dochters en hun moeder en heeft niets met partij Van Belle te zien?)

Blz. 10 "Mevrouw Langedock inderdaad de gunst van het onbeperkt uitstel kreeg met de voorwaarde om € 2.500,00 te betalen. Dit doet zij in schijven van € 70,00/maand. Zij betaalt iedere maand heel strikt. Ik kan u bevestigen dat de BTW schuld hierdoor enkel nog verhaalbaar is op de Heer Van Belle. (stuk 9)"

Onbeperkt uitstel... Betekent zoals lang al dat er moet gepraat worden met alle partijen samen. Niet meer niet minder.

De roddel onderaan de pagina spreekt inderdaad weer boekdelen. Iemand die opnames neemt, betichten van "haar welverdiende centjes" te ontvreemden terwijl doorheen het volledige dossier GEEN ENKELE EUROCENT ooit werd betaald op een activum waarop ze nu alle rechten wil krijgen, smeekt toch gewoon om een wereldwijde verfilming? Of niet?

Niet! Het moet voor de rechtbank behandeld worden. Appellant gaat niet mee in de ziekelijke haat die ze heel de conclusie door uitspreid en waar ze als moeder zoals hierboven een andere moeder niet eens het zien van twee van haar drie kleinkinderen van haar zoon een tweetal maanden voor haar euthanasie op 10/05/2017 gunt, dat is niet de moeder zoals magistraten zich die voorstellen. Dit mag gerust tegengesproken worden. De veroordeling wijst trouwens nu al in de richting dat het alimentatiegeld dus op een fictie berust. Moet er dan een film in fictie of in werkelijkheid hierover ontworpen worden? Moet er dan een arrest op fictie of cijfers op werkelijkheid worden beoordeeld???

Bovenaan blz. 10 betreft het attest dat mijn moeder vroeg om op te maken om de BTW zaak te regelen, op vraag van mijn broer Jean Marie, die peter is van onze Marieke Van Belle overigens en hoopte hiermee de vechtscheiding weer vlot te krijgen, met mooie intenties dus.

Maar er wordt niet op ingegaan om dat attest als bekentenis in te vullen.

Misschien kan de vraag op papier van dat attest in dat stuk eens letterlijk voorgelezen worden in het debat door de rechter en dan aan beide partijen vragen wat daarmee bedoeld wordt en wat daarvan de bedoeling nu is? Er staat letterlijk "Dit attest dient voor de BTW-diensten ter afwijzing van de aanslag hierop." en dateert nu nog altijd van 2017 al... Verjaring stuiten misschien zoals met het alimentatiegeld?

Blz. 11 3.2. meerwaarde 'Bellegood' te Bellegem: Belangrijke invalshoek partij De Geeter om 75% als eigen bij partij Van Belle onder te brengen, maar dan niet alleen in passief maar ook in actief natuurlijk. Ook hier wordt anders koud en warm tegelijk geblazen. Hier kan dieper op ingegaan worden door de rechter.

Is duidelijke toegelicht. De oorzaak is duidelijker vermeld in deel 1 waarnaar hier verwezen wordt. De oorsprong van een taxatie van een onroerend goed in meerwaarde, bevindt zich in de gezamenlijke beslissing een fiscaal voordeel te doen door het fiscaal in kosten te brengen of aan te duiden wat het beroepsdeel is (man) en private deel (beiden).

In beide gevallen zijn er veel mogelijkheden.

Zoals aangehaald in deel 1 is de netto verdeling aan te bevelen. Dit is al besproken in supra in deel 1. Het gedeelte personenbelasting in de eerste schijf op naam van Van Belle kan door iedereen eruit gehaald worden, dat is dus geen probleem.

Onderaan: *"De meerwaardebelasting is in elk geval een eigen schuld van de heer VAN BELLE die enkel op zijn aandeel kan worden afgenomen en aldus niet in aftrek kan worden genomen van het te verdelen actief."*

Dit biedt een leuke denkroute die dan ook consequent moet gevolgd worden:

Als de meerwaarde een eigen schuld is, is ook de verkoopwaarde waarop dat slaat een eigen opbrengst, en moet dit ook zo verrekend worden door de notaris. Dit verkleint de verkoopwaarde en alle afhangende kosten dan tot 75%, en we komen dan op

..... deel van de kantoorwoning gemeenschap $285.000 \text{ EUR} \times 25\% = 71.250 \text{ EUR}$

..... deel van de kantoorwoning eigen aan Van Belle $285.000 \text{ EUR} \times 75\% = 213.750 \text{ EUR}$

Dan vallen inderdaad alle lasten aan het deel van appellant Van Belle en is meteen alles opgelost.

Dit is een zeer goed advies voor de rechter te Antwerpen, die hierover kan oordelen.

Men kan dan nog verder gaan en kijken of mevrouw ook recht heeft op een deel van de waarde van de handelszaak, na aftrek van een beheersvergoeding op de waarde van de handelszaak inclusief cliënteel daarbij. De resultatenrekeningen zijn beschikbaar van alle jaren van 1989 tot 2004 en ook van daarna hiervoor. Een opdracht daartoe volstaat dan.

Dat geeft dan ook meteen klaarheid voor de woonstvergoeding. Daar kan de werkelijke waarde ook meteen dan geproorateerd worden naar 25% privaat gedeelte om 'te wonen'.

Ook heel leuk wordt het op blz. 12 waar duidelijk een niet boekhouder, Mr. Stefaan De Geeter even nadenkt over belastbaarheid: Hij stelt dat de belastbaarheid van de meerwaarde plaats vindt op 11/11/2013, inkomsten 2013 en dit dus NIET behoort bij het huwelijksvermogen.

Ook hier mag hij dan de logica doortrekken dat de verkoopprijs van die 75% belastbaar inkomen, ook niet behoort bij het huwelijksvermogen dat gezamenlijk is maar bij het private beroepsvermogen van de heer Van Belle.

Dit soort logica als boekhouder-fiscalist is echt wel heel bijzonder te noemen.

Misschien ben is partij Van Belle ooit onterecht geslaagd afgestudeerd als boekhouder-fiscalist met optie informatica waar bij al deze soorten berekeningen zagen en een volledige fiscale aangifte nog met pen en papier en een rekenmachine uitrekenden.

Een belastbare meerwaarde koppelen aan een beroepsinkomen, is zoals de correctionele rechter die stelt dat er geen basis is voor alimentatie en geen toegevoegde waarde aangezien de fictie in het kortgeding een complete fictie is die niets te zien heeft met... het alimentatiegeld.

Blz. 12 De kaskredieten:

"deze kredieten dateren van na de ontbinding": NEE!

Zie deel 4: Het kaskrediet van 001-2098681-65 is de huwelijksrekening die al bestond van bij de aanvang van het huwelijk. Ze werd verhoogd en de afschriften spreken op VAN BELLE - LANGEDOCK en de loondomiciliëring was tot zij die in stilte wegnam voor haar eenzijdig geplande echtscheiding ook daarop gestort.

Correct vermeld Mr. De Geeter dat het kaskrediet niet onbeperkt in duur was, en dus verviel en in 2005 een handtekening tekort had, waardoor de heer Van Belle onder druk werd gezet om dit in een nieuw kaskrediet om te zetten.

De handtekening van mevrouw MOEST daarop staan, maar zij tekende gewoon voor 'kennisneming'. Dat betekent dat ze wist dat het gezamenlijke kaskrediet afgelost werd ten belope van 12.500 EUR met het persoonlijke kaskrediet op naam van de Heer Van Belle, dat jaarlijks moest verlaagd worden en langzaam aan afgelost.

Gelijktijdig bestond al voor de datum die Mr. De Geeter voorstel als enige datum voor de vereffening en verdeling al het kaskrediet bij KBC ook. Zie ook deel 1 waar je ook de betalingen ziet aan haar moeder van dat kaskrediet en dat dus ook dient opgenomen te worden.

Het feit dat men een kortgeding soms toch geen afstand van geding toe kent, is omdat dit verwijst naar de verdachte periode waarin al rare dingen gebeuren. Op de rekeningen gebeurden geen verdachte zaken aan de zijde van appellant Van Belle. Enkel aan de zijde van Langedock Veerle. Roza Vansteenkiste, genoemd met naam en rekeningnummer, is de moeder van geïntimeerde. Misschien even toelichten wat die 200.000 BEF dan was begin oktober in de syntheseconclusie volgens Mr. Stefaan De Geeter (een antwoord daarop is verder niet nodig van appellant, daar dit al toegelicht werd in deel 1).

Dat kaskrediet werd niet afgelost en kon ook niet, want appellant moest heel veel tijd stoppen in alle juridische procedures ter verdediging en werd continu met alles in beslag genomen: Handelsrechtbank mei/juni 2005 dat nog maals bewijst in de stukken dat er niets meer in beslag te nemen was bij de heer Van Belle en heel de inboedel meegenomen werd, durft geïntimeerde te beweren dat het huis leeg was toen zij met die vier camions/wagens en zeven man aankwam nog voor ze enkel die dozen en een meubelstuk inladen?

Blijkbaar is het geheugen erg selectief bij een partij, en hadden ze misschien beter opnames gemaakt toen ze de inboedel verhuisden en bij andere gelegenheden of toch het getuigenverhoor laten doorgaan om aan te tonen dat wat zij zegt toch wel al 20 jaren lang 'erg' waar is? Feiten spreken elke stelling hier tegen.

Maar laat de rechter meteen het vonnis van EOS Arema lezen, waarin appellant meteen al verwees naar de vereffening en verdeling en dat verder toelichtte al hieronder of in deel 4.

Blz. 13 *"Indien het zo zou zijn dat Jean Marc Van Bele met deze latere kredietopening nog schulden van tijdens het huwelijk heeft verffend, dan kan dit aanleiding geven tot een vergoeding die opgenomen moe worden in de beheersrekening. Evenwel bewijst Jean Marc Van Belle zulk niet zodat de notaris op dit punt wordt gevolgd."*

Euh, ik volg niet, **001-2098681-65 had op 31/12/2004 de indiciaire verantwoording van de opnames van meer dan 10.000 EUR bij de grondige controle die gevraagd werd door de heer Van Belle over het laatste huwelijksjaar en het bedrag van 12.500 EUR werd gewoon vervangen door een andere rekening... Dit is haarscherp bewijs, nee toch? Of heeft mevrouw Veerle Langedock een bewijs dat zij een deel van die 12.500 EUR minstand vereffend heeft, we moeten het niet omdraaien: De**

standen van kaskredieten in 2004 zijn zeker, de terugbetalingen gebeurden enkel aan de zijde van appellant.

Blz. 13: Woonstvergoeding.

Qua datum zie deel 4.

Qua bedrag, zie deel 4 achteraan in besluit en ook zie deel 1 en ook in dit deel gedeeltelijk omdat dit een van de grootste twistpunten is.

3% op 285.000 EUR is gewoon een eenzijdige benadering geweest om toch maar iets daarop te plakken en met gemak een bedrag te bekomen dat de terug vordering van de helft van hypotheek en intresten moet compenseren.

Maar er is een werkelijke bouwwaarde, want het gebouw is echt wel gezet in 10 maanden en dan wat uitgebreid voor het gedwongen verkocht is.

De man zou dus op zijn eigen werk een fictie moeten betalen, terwijl hij uit een gezin komt waar men met 11 kinderen de eigen huizen en dat van de kinderen meestal zelf bouwt of verbouwt (vermoedelijk zal dit niet moeten dan voor de twee dochters en enkel voor de zoon, als appellant mag geloven wat partij Langedock beweert qua haat van moeder en twee dochters jegens de persoon Van Belle, hun vader?).

De grond zelf is gekocht geweest met de verkoopprijs van de vorige woning. Zo weten we ook meteen de 'rijkdom' van het gezinsvermogen van het koppel in 1997/1998: zo'n 50.000 EUR.

Daarnaast was er de 75% BTW aftrek door het stelsel medecontractant en vind je in de boekhouding al lang de activering van het hele onroerend goed, met daarna een omslag naar het beroepsgedeelte.

Partij spreekt over een WOONSTvergoeding voor eigenlijk de periode waarin ze bij haar moeder inwoonde, 11/11/2004 tot en met EOO dus 2010. Daarna verhuisde ze samen met de man die vermeld stond op het ontvangstbewijs te Wevelgem van het cassatiearrest dat haar betekend werd en waarvan een kopie terugkwam.

Woonst is 25% volgens de bewering dat 75% beroepsmatig en de meerwaarde daarop een eigen schuld is volgens de originele benadering op blz. 13.

Dus de investering van zo'n 4.500.000 BEF excl. BTW of 111.552 EUR (jawel, echt waar, je vindt de elektriciteitsfacturen trouwens in de boekhouding op het beroepsmateriaal) is dus volgens Mr. Stefaan De Geeter ook eigen aan de man, omdat die tot belastbare meerwaarde later leidt. Of je zou het kunnen zien dat 75% moet beschouwd worden als een soort 'belastbaar huurinkomen beroepsverhuur aan de man' en 25% ervan als een soort 'private huur niet aftrekbaar voor de man' beide, te prorateren tot de helft, of aan te vangen met de helft.

Op die wijze, komen we tot andere cijfers:

4.500.000 BEF of **111.552 EUR x 3% (maar waarom 3%, ik zie nergens een motivatie of een bron hiervoor) geeft 3.346,56 EUR / 12 278,88 EUR.**

Er is op vraag van de notaris al een voorlopig voorstel TOT BESPREKING opgesteld hiervan. Het lijkt met natuurlijk niet meer dan billijk dat dit besproken wordt, want in de meeste gevallen wordt dit EERST besproken en dan eventueel voorgelegd aan de rechter. Zie deel 4.

Blz. 15 Onderhoudsgeld.

" Tot op heden nog geen eurocent onderhoudsgeld heeft betaald": klopt niet, er werden dwangbevelen en ook 4.500 EUR al in beslag genomen, zie onroerende deurwaardersexploot zelf voor betekening verkoop overigens. Maar het klopt dat er geen alimentatiegeld moet betaald worden en dat dit nonsens is. De heer Van Belle geeft geen medewerking aan wat hij oplichting noemt, en nergens wordt hem duidelijk gemaakt dat het alimentatiegeld enige werkelijke basis of enige juistheid heeft qua berekening. De kortgedingrechter maakte een blunder in de veronderstelling dat partij al op voorhand in fout was, stelt de zaak twee weken uit om Floris te horen, en moet dan dan na twee weken horen dat alle veronderstellingen (die mooi vermeld worden in de motivatie) fout zijn.

Zie in supra de berekening op fictief inkomen. Bovendien wordt daar 512% fraude vastgesteld, waar de Gandius opleiding aan UGent van die tijd letterlijk stelt dat hooguit 50% aanneembaar kan zijn, en het feitenrecht zegt dat dit enkel kan afgeleid worden uit andere vaststaande feiten.

Uitgaven van 10.000 EUR op 10 maanden zonder de kasstanden van de kaskredieten in overweging te nemen, wat de fiscus daarna meteen wel deed, is als zeggen dat de aankoop van de nieuwste Lexus door een magistraat met zijn wedde van die maand of dat jaar wordt verondersteld te zijn gebeurd.

Kosten ten belope van 77% waarin aankoop computermaterialen met een winstmarge van soms maar 15% inzitten en een personeelskost, is nog zo'n veronderstelling die kant noch wal raakt. En 100% beslaglegging zonder de 1/3de regel te respecteren om mensen te doen overleven, is ronduit illegaal. De wijze van verdediging leidde tot een afstand van geding, maar partij Langedock herinnert zich blijkbaar alleen maar wat in haar voordeel is en is niet alleen vergeten dat ze met 7 man en 4 wagens op 11/11/2004 kinderen en inboedel meenam, ze blijkt alles vergeten te zijn qua bouw van woning, kaskredieten, en zelfs de liefde die ze samen genoten en de wonderbaarlijke momenten die we beleefden in het 'Bellegoed' van Bellegem, die zij initieerde als droom en die volledig uitgewerkt werd door haar man, de vader van hun drie kinderen.

Als Meester De Geeter hierop verder gaat, wordt hij misschien ooit nog zo beroemd als Pontius Pilatus?

Blz. 15. Reeds correctioneel veroordeeld? Appellant begrijpt dit. Telkenmale wordt een beeld opgehangen van partij Van Belle en zijn stijl leidt zeker niet tot begrip. Zoals vermeld zijn al veel beroemde mensen zelfs vermoord voor hun gedachtengoed omdat ze 'woorden' gebruikten die als wapens beschouwd werden. Haat is tegenwoordig in: tegen Russen, tegen klimaatnegationisten, tot voor kort tegen antivaxxers en mensen die in een platte aarde geloven omdat ze het vertrouwen in de overheid en de wetenschap kwijt geraakt zijn... Allemaal met de dwang dat Europa de beste cultuur heeft en die menselijkheid heel de wereld moet opgelegd worden. Het Zweedse model van kinderopvang is de allerbeste, maar de kinderen besteden daar heel weinig tijd met hun ouders omdat die hard werken om hun welvaart te onderhouden, met twee partners. Het aantal zelfmoorden, ook bij Facebookers, begint te pieken. Het aantal jongeren dat geen kinderen wil omdat ze vinden dat de wereld om zeep is (initieel ook Veerle Langedock doen Jean Marc Van Belle haar ontmoette op haar verjaardag op 20/06/1985 en de weg vroeg naar zijn examen waarvoor hij toen al te laat was en ze hem daarna begon lief te hebben omwille van zijn eigenheid en gedrevenheid en rechtvaardigheid en het feit dat hij nog altijd maagdelijk was en ook een maagdelijke vrouw voor zijn latere kinderen zocht, zij waren elkaars allereerste seksuele partners, mooier kon dat niet zijn), piekt. We zeggen dat de natuur om zeep gaat, maar ik herinner mij de kanalen van Brugge als open riolen, de fluorschandalen met Bayer waarin koeien bij ons stierven, de fabrieken van Glaverbel en de Cox fabriek in Zeebrugge waar je regendruppels met koolstof op je armen zag vallen als je onder de koelwolken reed, en vind de wereld nu 100 X mooier en onze generatie heeft euro 5 normen met nauwelijks vervuiling nog van wagens en camions... maar we trekken de normen zo hoog op zoals PFOS en PFAS tot 1/200ste dat we plots een overschrijding zelfs zien in de Knokse Zeelucht (als je de norm hoog genoeg zet, krijg je altijd overschrijding)... zodat de wereld in werkelijkheid nog nooit zo mooi is geweest. Hoog Sammy, kijk omhoog...

Blz. 16: Op 31.12.2018 was er een achterstal van € 100.163,42 EUR (stuk 10).

Stel je voor, gelijkverdieners van 1989 tot 2004, de vrouw gaat weg, en nadien wil mevrouw 100.000 EUR krijgen terwijl ze ook de belastingvoordelen van aftrek kinderen ten laste nam, een woonsntvergoeding eist, geen meerwaardes wil betalen op de verkoop van hun gezamenlijk onroerend goed, en de kinderbijslag kreeg en in ruil de man 20 jaren lang zijn leven tot een hel probeerde te maken, daarbij haar eigen leven vullend met een taak die helemaal niet nodig was, want een gesprek op voorhand was voldoende geweest om alles in der minne te regelen.

Maar ze vond het advies van advocaten beter...

De man begrijpt niets, en wil niets inzien. Misschien denken beide partijen dus hetzelfde.

Alleen is de man niet emotioneel, en was het koppel zo verschillend (zie trouwboekje) en hebben ze, net als mijn ouders die ook zo verschillend waren en 11 kinderen hadden, drie mooie kinderen die heel mooie liefdesjaren kenden (Stientje het minste, maar wel de meest intense met de vader, vraag haar maar echt eens, of waarom ze technisch zo sterk is en al vanaf 9 jaar eens met een auto reed als haar grote broer leerde rijden en dat schitterend deed, net zoals haar papa al van kleinsaf met 7 broers met brommers in de weiden reed of met een tractor en daardoor ook zo veel van techniek weet en met zijn voeten wel op de wereld staat (maar minder materialistisch is, wat hem 'vreemd maakt').

Als het tijd wordt dat u partij Van Belle in onwetendheid stopt, maak hem dan wetend!

Maar het lijkt erop dat dat proces zich al een leven lang afspeelt bij hem sinds zijn doodservaring nu zo'n 50 jaren geleden.

Blz. 17:

Zeer belangrijk: "In de reeds gevoerde procedure kwam appellant plots toch opdraven, aangezien het Hof dit opgelegd had, met een raadsman en werd in eh tdebat (eindelijk) een gestructureerd bezorgd waarin het standpunt van appellant eindelijk duidelijk naar voren werd gebracht."

Dit is ook wat cassatie vermeldt.

Als men in debat gaat men de meeste mensen die men soms als gek beschouwd, komt men bijna altijd tot de ontdekking dat je medemens zijn eigen bagage en ervaring heeft, en je dat zelf ook hebt.

Een tegenstelbaar debat kwam als 'de' redding voor de juridische malaises een eind geleden in de eerste Potpourri correcties...

Partij Van Belle gelooft in dialoog, bemiddeling, en heeft daar al 59 jaren lang alle bewijzen voor gezien in zijn leven.

Maar soms lukt het niet als iemand eenzijdig door slechte vriendinnen besluit niet te willen luisteren en enkel haar zin wil doordrijven..

Blz. 18: Roerende goederen:

Onvoorstelbaar, met zeven man en 4 grote vrachtwagens/wagens wordt dit vermeld:

“Op 11.11.2004 werd vastgesteld dat één meubelstuk en enkele dozen werden buiten gebracht, niets meer en niets minder.”

Voor de correctionele zitting omtrent de BTW aangifte te Kortrijk, kwam een advocaat met hetzelfde pleidooi: “De man kon niet verklaren waarom zijn GSM in de wagen lag die gefilmd was voor de opname van de diefstal in de woning te Kortrijk en zei dat dit geen enkel bewijs vormde. Ook het feit dat later naar een juwelier werd gebeld en juwelen net waren ontstolen daarvoor, hadden geen enkele bewijskracht. Hij zei daarbovenop dat hij op dat moment een enkelband droeg in Frankrijk en dus het land niet uit kon, hoewel het zijn vrije tijd was.”

Bedoelt men zoiets?

En de 10.000 EUR uitgaven de 10 maanden ervoor en alle kledij die verdwenen was en na een sms van de man over zijn ondergoed zelfs het antwoord “Ik bezorg je dit later terug, het werd per ongeluk inderdaad ook meegenomen”...

Dure inboedelsverzekering die verhoogd werd, was ook even fictief als het inkomen voor alimentatiegeldberekening, maar dat telt dan wel want enkel wat in het nadeel van een man is die sterk is en rechtvaardig, wordt beschouwd als een misdaad op iemand die zich bewust zwakker gedraagt, maar in werkelijkheid de financieel sterkere is gebleken en nooit iets bijdroeg aan de huwelijksschulden, maar nu aanspraak maakt zonder schroom op de helft van het actief zonder enige aftrek van passief en daarbij nog eens 100.000 EUR alimentatiegelden zonder schroom voegt, hoewel ze afstand moest doen van die zaak, tenzij ze die alsnog willen laten terug op de rol zetten om te kijken of mijnheer via getuigenverhoor niet kan ‘gepakt’ worden...

Het klinkt inderdaad poëtisch, zoals Mr. Stefaan De Geeter soms zegt, voor mij meer als een fantasy of het optreden van Mr. Jacques Tremmery bij het kortgeding waar mijn kinderen niet eens herkenden dat het over hun vader ging...

Misschien is dit een toneelstuk van Molière (De Vrek?) of Shakespeare? Of Goethe? Of Multatuli (Barbertje, Lothario moet hangen, omwille van hoogmoed uiteindelijk, want hij wordt vrijgesproken voor alle aanklachten op dagvaarding).

Laatste zin op blz. 20. “Men moet ernstig blijven.”

Volledig akkoord hiermee.

Blz. 22: *“Het vertrek van, zijn vrouw ervaarde hij als een nederlaag en hij stelde zich blijkbaar als doel het leven van concludante en zijn kinderen te vergallen en dit zo lang mogelijk.*

- ☒ 20 jaren het leven vergallen van iemand die vertrekt om een rustigere leefklimaat te bekomen... je ziet dus 20 jaren je partner niet meer op eigen keuze, en hij is de oorzaak van alle leed die 20 jaren. Al van voor het huwelijk was mevrouw Langedock de negatieve die geen kinderen wou omdat de wereld zo slecht was, en was partij Van Belle het zonnetje in huis die altijd in moeilijke periodes iedereen moed heeft, en dat is nog altijd zo het geval. Een oud Vlaams spreekwoord van mijn vader was: *“Een man trouwt met een vrouw in de hoop dat zij nooit verandert, en ze verandert toch, en een vrouw trouwt met een man in de hoop dat zij hem kan veranderen, en hij verandert nooit”* dus vermoedelijk haat mevrouw Veerle Langedock de heer Jean Marc Van Belle net om dezelfde redenen dat ze hem vroeger liefhad.

Blz. 22: *“Aangezien hij niets te verliezen had en niet meer wilde werken, werd zijn enige doel een kruistocht te voeren tegen zijn echtgenote. Geen enkele raadsman verdedigde hem of wou hem verdedigen.”*

- ☒ De raadsman die hem verdedigde initieel, Van Elslanderhad zelfs geen stukken neergelegd in beroep. Mijn vrouw verwoordde het al heel mooi op de eerste schooldag toen ik in Moorsele kwam nadat ik aan de verkeerde school stond om mijn jongste Stientje een mooi schoolstart te wensen en men daar zei dat Stientje veranderd was van school, maar ik de enige leek te zijn die dat NIET wist (naïeve mens die ik ben). Veerle zag mij staan en antwoordde op die septemberdag in 2005 op mijn vraag waarom ze ze zonder mijn weten van school veranderd had: *“Mijn advocaat heeft gezegd dat je toch geen geld meer hebt om te procederen, dus je kunt niets doen.”* Ik heb de woorden doorgeslikt en verder mijn dochter geknuffeld zoals altijd en ze een mooie schooldag toegewenst. De vrijdag erop kon ik ze afhalen en hadden we een heel mooi weekend en heb ik ze nooit iets verteld van het voorval. Hij besloot zijn kennis recht uit te breiden met ook alle andere takken van recht. Altijd besteedde hij een deel van zijn inkomen in opleidingen, dat moest ook als boekhouder en informaticus.

Blz. 22: *“De heer Van Belle is overtuigd van zijn gelijk en probeert dit te etaleren door schriftelijk verweer te voeren in de vorm van boekdelen vol met irrelevante overwegingen, leugens, beschimpingen.”*

- ☒ De Heer van Belle zou daar graag eens een voorbeeld van zien. Hij is een boekhouder en per definitie de eeuwige twijfelaar die continu bijleert en alles in twijfel trekt en bijstuurt. Elke week is hij gelukkig als hij ziet dat hij zijn meningen nog steeds wijzigt en nuanceert. Hij houdt van alle mensen zoals die zijn, en heeft veel vriendinnen zoals in zijn jeugd het geval was en kijkt nooit naar films of televisie of pers en is altijd welgezind. Zijn cliënteel gaat op pensioen maar door de vele kwijtscholden bijdragen van zelfstandigen bijdragen, zal hij vanaf binnen 7 jaren maar recht hebben op zo'n 600 EUR pensioen, maar hij is niet van plan om ooit op pensioen te gaan en wil altijd werken en studeren. Zonder werken word je depressief. Het is wel waar dat hij het haat te factureren voor zijn prestaties en ook mensen helpt zonder betaling, zoals hij tijdens zijn 15 jarige huwelijk ook altijd de boekhouding voor de vader van zijn echtgenote gratis deed. Zijn schoonvader leerde hem dingen als relevant te beschouwen, ook al lijkt dat op het eerste gezicht niet. Hij staat open voor alle culturen en kennis, en is een vampier als het op communicatie met mensen en hun kennis aankomt. Zijn geschied is een gevolg daarvan, hij zat op school met Bart Moeyaert overigens die zijn beste vriend was (hij is niet heteroseksueel door een misbruikrelatie met een vrouw die tijd) en een van de beste jeugdschrijvers werd en met wiens vader Inspecteur Bart Moeyaert ze eindeloze discussies voerden over taal en wetenschappen (het geschrift dat boven de katholieke eerste leerjaren stond, is van de hand van Omer Moeyaert). Van Belle zoekt altijd naar de waarheid, maar dat is niet altijd zo eenvoudig.

Blz. 22: "De heer van Belle is het typevoorbeeld van een narcist, die zich kenmerkt door een overgewaardeerd gevoel van belangrijkheid, een verheerlijkt zelfbeeld, steeds uit op aandacht, onredelijke verwachtingen van anderen, een gebrek aan empathie, vrijheidbeperkend t.o.v. partner, hooghartig, gebrek aan emotie, ontbreken van berouw, ..."

- ☒ Op 26/10/2006 behaalde de heer Van Belle bij een officiële EQ test 92,45%.
- ☒ Verklaring Lieven en Jaklien Duprez De Lodder, geburen te Bellegem na de aanval op de heer Van Belle: "Jean Marc was een beste huisvader. De kinderen waren zijn oogappel, hij deed er alles voor. En Veerle kon alles naar eigen wil doen en kopen. Zijn fout is misschien dat hij ze teveel vrijheid gaf. En dan is men wellicht nooit tevreden." Voor het geval men denkt dat het leugens zijn, hij is een drukker te Bellegem en schreef dit met de hand met zijn vrouw:

We zijn naaste geburen van M. & Mrs.
f. Van Belle. We waren ten eerste verrast
toen we vernamen dat zijn echtgenote Veerle,
de echtelijke woning verlaten had, samen met
de kinderen en vele meubelen. De dag voordien
sprak ik nog met Veerle in de tuin, en alles
leek nog een bovenste beste huisgesin.
Jean-Marc was een beste huisvader. De kinderen
waren zijn oogappel, hij deed er alles voor.
En Veerle kon alles naar eigen wil doen en
kopen. Zijn fout is misschien dat hij ze
teveel vrijheid gaf. En dan is men wellicht
nooit tevreden.
We zien als de kinderen bij hem kwamen
dat ze hier terug heropleefden. Hij deed alles
om ze het aangenaam te maken en tevens een
goede opvoeding te geven. Altijd spreekt
Jean-Marc nog met liefde over zijn Veerle.
Spijtig voor de kinderen dat zo een schoon
gesin tenondergaat aan gebrek aan ouder-
liefde. Met een beetje wederzijds begrip moet
dat toch weer in orde komen. Dat kopen wij.
Lieven en Jaklien Duprez - De Lodder.

In februari 1999 mocht ik de buur van mijn vriend John Dewitte, Jean Marc van Belle ontmoeten. Het was op een woensdagmiddag, samen hadden we ons geëngageerd om de kinderen van de basisschool van Bellegem te begeleiden naar de ijsschaatspiste. Hij had als zelfstandige de tijd vrij gemaakt om te gaan ijsschaatsen. Wij waren de enige ouders die ons die middag voor de Vrije Basisschool van Bellegem vrij hadden gemaakt om de leerkrachten bij te staan tijdens die uitstap. Die middag stond ik in bewondering hoe hij met alle kinderen omging: een speelmakker, een leraar ijsschaatsen, begaan met alle kinderen van de school. Jean Marc vertelde me enthousiast over zijn twee kinderen (Stientje was toen nog niet geboren) en echtgenote Veerle. Hij luisterde met veel empathie naar mijn eigen levensverhaal.

Jean Marc en Veerle gaven mij de indruk een tof, levenslustig, dynamisch en enthousiast koppel te zijn. Floris kwam geregeld bij ons spelen met Jeroen en Gudrun (de kinderen van mijn vriend John Dewitte) en Marieke, die toen nog zeer klein was, kwam af en toe langs om een goeiedag te zeggen.

Na de geboorte van Stientje, het jongste dochtertje, en later na het sterven van Veerle's vader, kreeg ik de indruk dat Veerle het moeilijk had. In die periode kwamen de kinderen van Jean Marc en Veerle minder ons en zeer sporadisch liet Veerle dat Jeroen en Gudrun kortstondig bij hen kwamen spelen.

Toen Veerle halsoverkop vertrokken was, was Jean Marc onthutst en ontgoocheld. Hij begreep niet wat de reden was dat Veerle tot deze beslissing had gedreven. Na verloop van tijd merkte ik dat de kinderen op regelmatige basis bij Jean Marc verbleven. Ze waren dolgelukkig en ik heb meermaals gezien hoe ze met pretlichtjes in de ogen bij papa toekwamen. Jean Marc was altijd met zijn kinderen bezig en af en toe vroegen zijn kinderen Jeroen en Gudrun mee op uitstap. Jean Marc had daar absoluut geen problemen mee: hoe meer zielen hoe meer vreugd, zei hij.

Jean Marc kan wondergoed omgaan met zijn kinderen in open dialoog, met voldoende autoriteit zonder te roepen of te tieren. De kinderen hebben respect voor hem en hij voor hen. Er is een openheid die ik bij veel ouders mis.

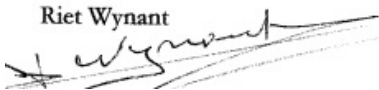
Ik merk dat ze blij, gelukkig en ontvankelijk zijn bij hun vader. Jean Marc maakt tijd voor zijn kinderen en de kinderen genieten op een gezonde manier van hun vader. Een vader die openstaat in alle eerlijkheid en die op de juiste manier liefde geeft aan zijn kinderen.

Jean Marc is ook begaan met de schoolresultaten en beseft dat een juiste begeleiding voor Floris noodzakelijk is. Hij probeert de correcte inlichtingen te verkrijgen om Floris op een goede manier te begeleiden wat zeer belangrijk is voor zijn toekomst.

Jean Marc zie ik als een goede vader die zorg draagt voor zijn kinderen, die het huwelijk als een sacrament ziet, die nooit iets negatiefs over de moeder van zijn kinderen zegt en die het gezin als de bouwsteen van onze maatschappij ziet.

Hij houdt van gelijkheid en rechtvaardigheid want het geeft het ongelijk zijn een eerlijke kans.

Riet Wynant

Jean Marc heeft tot op heden nog nooit één kwaad woord over zijn echtgenote gezet. Ik heb de indruk dat hij nog altijd zijn echtgenote graag ziet. Ik weet hoe moeilijk hij het heeft met elke nieuwe tegenslag en hoe hij lijdt onder het feit dat hij zijn kinderen niet veel ziet. Bij elke tegenslag zegt hij **geen enkel** negatief woord over zijn echtgenote. Steeds integendeel. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Tot slot nog dit: ik ben nooit ongerust wanneer mijn kinderen bij Jean Marc zijn omdat ik weet dat ze bij hem in goede handen zijn, zowel thuis als tijdens een uitstap. Ik weet met absolute zekerheid dat Jean Marc, ondanks zijn enthousiasme, kinderlijke verwondering, speelse omgangsmanier, zeer goed zorgt voor zijn kinderen en voor de kinderen die tijdelijke onder zijn hoede staan. Ik weet dat zij altijd iets leuks en opwindends beleven. Net als kinderen staat Jean Marc in verwondering en bewondering voor de wereld om zich. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

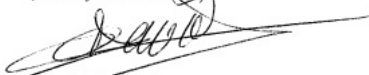
Blz. 3

Heeft Jean Marc hoogtes en laagtes? Natuurlijk wel, net zoals elk ander mens. Hij heeft goede en mindere goede dagen, net zoals elk ander mens. Niets menselijks is hem vreemd. Nog nooit sedert zijn echtgenote bij hem weg is heb hem horen roepen en tieren op zijn kinderen (niet iets wat ik van zijn echtgenote kan zeggen) steeds gaat hij op een normale manier met hen om, zelfs indien hij het moeilijk heeft, omdat hij vindt dat kinderen niet de dupe mogen zijn van de onenigheid tussen volwassenen. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Ik heb de indruk dat de kinderen zeer graag bij Jean Marc zijn en hun vader heel erg missen. En dat ... is geen teken van krankzinnigheid

J. Dewitte

(huur van Jean Marc Van Belle)

Roodhuysweg 1
8510 Bellegem

En tot slot

PSYCHOLOGENCOMMISSIE

Publieke instelling
Wet van 8 november 1993 tot bescherming van de titel van psycholoog

COMMISSION DES PSYCHOLOGUES

Etablissement public
loi du 8 novembre 1993 protégeant le titre de psychologue

De Heer VAN BELLE Jean-Marc
Straatje 21

B-8510 BELLEGEM

Brussel, 13 maart 2006

Geachte Heer,

In antwoord op uw email van 11 maart 2006. bevestigt de psychologencommissie dat wanneer in een dossier uitspraken gedaan worden in verband met persoonlijkheid en karakter, deze moeten gebeuren door een erkend psycholoog.
Indien dit niet zo is hebben deze uitspraken geen wetenschappelijke waarde.

De titel van psycholoog is beschermd sinds de wet van 8 november 1993 en wordt slechts toegekend aan houders van een universitair diploma, die ingeschreven zijn op een lijst van erkende psychologen die wordt bijgehouden door de Psychologencommissie.

Hoogachtend.

Voor de psychologencommissie
S. Van Nieuwkerke
Secretaris.

Blz. 22: "Ik dacht daarom aan gesprekstherapie bij een psycholoog. Er zijn belangrijke relatieproblemen secundair aan een ernstige persoonlijkheidsproblematiek." Dennis Volcke.

Dit was de neuropsychiater waar Veerle Langedock van vroeg aan Van Belle Jean Marc om hem te bezoeken nog voor 11/11/2004, al in september 2004 overigens.

Toen zeer tegen zijn zin deed hij dat en zoals er boven staat, ontstond er een hele mooie band tussen deze en andere psychologen net in al twee sessies en kwam de heer Van Belle tot de ontdekking dat hij al heel zijn leven psychologie bestudeerde zonder het te weten.

Zoon Floris belde me net op en herinnerde zich dat en zei: "Oh ja, je kwam terug van de psychiater en je zei tegen Veerle [hij spreekt in namen sinds de echtscheiding over en tegen zijn ouders en ik vind dat wel goed] dat hij na twee keren te spreken eens met haar zou willen praten, waarop ze in woede ontaarde en heel wat dingen tegen de grond gooide en luidkeels schreeuwde: <Niet ik ben zot, jij bent zot!! Wat denkt die wel??>"

Laat het duidelijk zijn dat zowel de relationele problemen als de onderliggende persoonlijkheidsproblematiek dus verwezen naar mijn partner en helemaal niet naar mij.

Ten bewijze het attest dat het jaar erop afgeleverd werd toen Jacques Tremmery in dat eenzijdig verzoekschrift van 01/03/2006 net hetzelfde beweerde als Mr. Stefaan De Geeter hier en daarop door zowel Dr. Bosma van Sint Amandus Beernem als door Dr. dezelfde Dennis Volcke meteen dit attest werd afgeleverd over mij:

Dienst PSYCHIATRIE – PSYCHOTHERAPIE
O.L.V. van Lourdes Ziekenhuis Waregem
Vijfsseweg 150 – 8790 Waregem

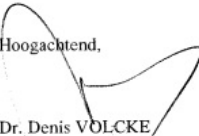
Dr. Denis VOLCKE
Psychiater – psychotherapeut
Tel: 056/62.35.70
Fax: 056/62.35.71
Denis.Volcke@ziekenhuiswaregem.be
Privé: Waregemsesteenweg 76 – Kruishoutem
Raadpleging op afspraak

Waregem, 7 maart 2006

ATTEST

Ondergetekende dokter Denis VOLCKE, dokter in de geneeskunde, verklaart dat de heer Jean-Marc VANBELLE, geboren 26/06/1965 en wondende Straatje 21 te Belleghem, op 6 maart 2006 voor psychiatrisch onderzoek kwam.

Patiënt gaf een zeer evenwichtige indruk en is uiteraard misschien iets te sterk gedreven in het proberen bereiken van zijn doelstellingen, iets wat we hem absoluut niet kwalijk kunnen nemen.

Hoogachtend,

Dr. Denis VOLCKE

Quod Erat Demonstrandum, Wat te Bewijzen was. Ben ik de enige Belg die zo bewees NIET zot te zijn. Ik zou het geen tweede keer proberen. Mijn ervaring is dat bittere mensen die anderen gek of narcist verklaren, veel te goed dat begrip kennen en op de rand van depressies staan en zichzelf ziek maken... Karma noemt dat in Boeddhisme. Het is zelfs psychologisch bewezen. Ik ben niet bitter.

../. einde deel 1 VAN BELLE Jean Marc Charles